

A low-angle photograph of a dense forest. The camera is positioned near the ground, looking up at the thick canopy of green leaves. Sunlight filters through the branches, creating a bright starburst effect on the left side. The tree trunks are dark and textured, with some showing signs of age and decay. The overall atmosphere is serene and natural.

I skyggen af skoven

Af Rasmus Troelsen

Indhold

Introduktion	s. 3
Om scenariet	s. 4
Rolleoversigt	s. 5-6
Scenariets struktur og virkemidler	s. 7-8
Scener og scenetyper	s. 8-9
Sceneoversigt	s. 10-21
Rolleerne	s. 22-42
- Daniel	
- Benjamin	
- Victor	
- Frederik	
Bipersoner	s. 43-44
Handouts	s. 45-50
Opstart af spillet	s. 51-54

English version of characters	s. 55-74
English appendix	s. 75-80

Idé, tekst og layout: Rasmus Troelsen

Tak til spiltesterne: Tilde Hoffmann, Anders Kjær Sloth, Niels Jensen og Thomas Skuldbøl Jensen.

Tak til Fastavals scenarieansvarlige: Louise Floor Frellsen og Niels Jensen.

Tak til Fastavals forfatterkollektiv 2019 for feedback og sparring.

Tak til Fastaval Translator Task Force – Troels Ken Pedersen, Rikke Munchkin Sørensen, Nikolaj Jestrovic, Lise R. Jensen

Tak til Simon Steen Hansen for feedback og korrektur.

En særlig tak til Lise Havbæk Troelsen, der har hjulpet med alt fra start til slut. Uden dig, ville der aldrig have været noget scenarie.

Skrevet til Fastaval 2019.

Kontakt: r_troelsen@hotmail.com

Introduktion

Kære spilleleder

Mange tak for, at du vil være spilleleder på ”I skyggen af skoven”.

I teksten her finder du en overordnet beskrivelse af scenariets fortælling, roller, struktur og virkemidler, samt en gennemgang af de på forhånd planlagte scener.

Foruden denne tekst inkluderer scenariet en række bilag, der skal bruges i afviklingen af scenariet.

Bilagene er følgende:

- Roller (Daniel, Benjamin, Victor, Frederik)
- Bipersoner
- Fire e-mails/breve
- Mindeoversigt
- Opstart af spillet

Jeg vil foreslå dig at læse denne scenarietekst først, og derefter kigge bilagene igennem.

Der er en del information i scenariet, men alt hvad du skal fortælle spillerne inden scenariet går i gang, vil være at finde i bilaget **Opstart af spillet**. Du vil kunne følge denne vejledning og sikre dig, at du får klædt spillerne ordentligt på til spilgangen.

God læsning.

Om scenariet

I skyggen af skoven handler om fire venners sommerferie som tilbringes sammen inden studielivet kalder. Fortællingen foregår i den lille nordjyske by Arden i sommeren 2018. Scenariet starter efter dimission på gymnasiet, og slutter lige inden sommerferien er forbi.

Vi følger de fire unge mænd Daniel, Benjamin, Victor og Frederik. Det er deres venskab, drømme og fremtid der danner rammen om fortællingen i scenariet. Det handler om at være ung, at turde stå på egne ben og om valg, fravalg og konsekvens.

Den første del af scenariet fokuserer primært på at etablere karaktererne, venskabet og løftet til hinanden om at tage til København sammen. En række "feelgood" scener, blandet med fortællescener, skal spilles og de potentielle konflikter skal kunne anes, så de er etableret til senere brug i spillet.

Cirka midtvejs i scenariet ankommer optagelsesbrevene fra uddannelserne. Konflikterne optrappes mellem vennerne, da kun Victor og Frederik er kommet ind på uddannelser i København. Benjamin har fået plads i Aarhus og Daniel har slet ikke søgt ind. Venskabet og de personlige ambitioner er på spil i denne del af fortællingen.

Scenariet slutter, når det står klart hvilke valg den enkelte træffer for sin fremtid. Er der mulighed for, at alle alligevel kommer til København? Kan venskabet holde til sommerens konflikter? Hvor stor må prisen for sine egne og andres drømme og ambitioner være? Bliver det den sidste sommer, de har sammen?

Udover de fire hovedkarakterers indbyrdes spil, vil de unge mænds fremtidsmuligheder påvirkes af familier og kæreste i løbet af scenariet. Alle er bipersoner, der varetages af dig som spilleleder.

Stemning, genre og tematik

Scenariet foregår i og omkring Arden, en mindre by i Nordjylland. Arden er en stationsby med omkring 2500 indbyggere, som ligger i den sydlige del af Rold Skov ca. 40 kilometer syd for Aalborg. De fire venner har sammen gået på alment gymnasium i Støvring, som er en mellemstor by mellem Arden og Aalborg. Det tager 10 min. at komme dertil med tog.

Der er to dagligvarebutikker og et par pizzerier i Arden. Enkelte sejlivede selvstændige driver forretning, men skal man på shopping må man tage til en af de større byer. Det samme gælder, hvis man har lyst til en festlig bytur. Arden har et enkelt værtshus, men det er som regel ikke den unge generation der frekventerer det.

Hvad Arden mangler i shopping og natteliv, gør den så rigeligt op for i naturoplevelser. Sætter man pris på langstrakt skov, dybe søer og hyggelige stier, har man virkelig fundet det rette sted. Udover at være smukt kan områderne også danne rammen om romantiske møder eller agere skjulested for eksperimenterende teenagere - noget den unge generation uden tvivl sætter pris på... og udnytter! Har de unge således også brug for et sted at finde ro og være dem selv, er der også rig mulighed for det. Man kan sidde og sludre i ruinen ved den gamle teglfabrik, eller snige sig ind i den rødmalede kro der nu står til nedrivning. Man kan tænde et bål ved en af de utallige bålpladser i byens grønne områder, eller cykle en tur ind i skoven for at tage en dukkert i den store skovsø.

Scenariet skal tage spillerne med på en oplevelsesrejse og igennem fortællingen dyrke byen og lokaliteterne. Der skal gerne bruges malende beskrivelser af omgivelserne, så man som spiller får en fornemmelse af, hvad et område som Arden har at byde på. Det er ikke nødvendigt, at du som spilleleder kender eller bruger Arden og Rold Skov sandfærdigt. Det vigtigste er, at du giver byen og skoven liv.

Genremæssigt er scenariet et coming-of-age drama, hvor spillerne inviteres til at spille om temaer som ansvar, frihed, ensomhed, kærlighed, seksualitet, præstationsangst, frygt, venskab og drømme om fremtiden.

Scenariet vil skiftevis være humorfyldt og opløftende til at være tungt, sørgmodigt og dybsindigt. Der skal være plads til både smil, grin, vrede, skuffelse og gråd. Det er alt sammen en del af det at være ung, når alverdens muligheder står foran én.

Rolleoversigt

Daniel er 18 år gammel og den yngste i vennegruppen. Daniel er lige blevet student fra Støvring Gymnasium med topkarakterer. Daniels far og farfar er læger og begge har praktiseret i Arden by. Daniels fremtid har derfor altid peget i retning af medicinstudiet. Familien har en lejlighed i København der står klar til Daniel, når han skal starte. Daniel valgte ikke at søge ind på medicinstudiet, en beslutning han ikke har indviet hverken venner eller familie i.

Daniel står i konflikten mellem vennernes løfte om at tage til København sammen, forældrenes store forventninger og Daniels eget behov for at styre sit liv.

Benjamin er 19 år gammel, og er lige blevet student fra Støvring Gymnasium. Benjamin har haft svært ved skolen, og har kæmpet hårdt for hver en karakter. Det er svært at være ung og have store drømme om at blive arkitekt, når der skal arbejdes ekstraordinært hårdt for resultaterne. Samtidig forstår Benjamins forældre ikke behovet for en uddannelse, da de føler de har klaret sig fint uden. Benjamin har søgt ind på arkitektstudiet i København som første valg, men har, uden de andres vidende, også søgt ind i Aarhus som andet valg. Benjamin har sagt ja til at dele lejlighed i København med vennen Victor.

Benjamin får afslag på sin studieansøgning, men får mulighed for at starte i Aarhus i stedet. Benjamins konflikter er primært ift. vennernes løfte til hinanden om tage til København og bo sammen med Victor, overfor Benjamins drøm om at blive arkitekt og det at være "nogen og noget".

Victor er 19 år gammel, og er lige blevet student fra Støvring Gymnasium. Victor flyttede ind hos sine plejeforældre Søren og Hanne, da han var ½ år gammel. Victors biologiske mor efterlod ham ved myndighederne, og han har ingen kontakt til hende. Ingen ved hvem den biologiske far er. Victor har søgt ind på film- og medievidenskab i København og leder efter en delejlighed sammen med vennen Benjamin.

Victor er i høj grad afhængig af vennerne og har svært ved at klare ensomhed og sine egne destruktive tanker. Victor er limen der holder gruppen sammen, men da løftet om København udfordres, bliver Victor presset. For hvem er Victor, når han ikke er sammen med sine venner, og når selv venner kan svigte, hvad har man så tilbage?

Frederik er 20 år gammel og den ældste i vennegruppen. Frederik er lige blevet student fra Støvring Gymnasium og har søgt ind på politiskolen i København, en mangeårig drengedrøm der nu bliver virkelighed.

Frederik fik for få måneder siden en kæreste på gymnasiet, Julie. Hun er Frederiks første kæreste. Da Julie og Frederik allerede havde søgt ind på hver deres uddannelse i hver sin ende af landet, gav det mest mening at ende forholdet mindeligt. Det har gjort ondt, men de kunne ikke se nogen anden udvej. Politiskolen ligger i København, og Julie har arrangeret delejlighed med en veninde, hun skal studere med i Aalborg.

Frederik kommer ind på politiskolen i København, men længslen efter Julie trækker i ham. Da Julie i slutningen af sommeren fortæller, at hun er gravid, må Frederik gøre op med sig selv, hvad der er vigtigst i livet. Hvad betyder en et par måneder gammel flirt ift. venskab og en livslang drøm om at blive betjent? Og hvad sker der når man tilføjer et barn til den ligning?

I den ”virkelige” verden skal man være fyldt 21 år for at kunne søge inde til politiet. I scenariet er det nok at være fyldt 20 år.

Derudover er der lavet småjusteringer ift. optagelsesproceduren til nogle af uddannelserne, for at sikre flow i fortællingen.

Bipersoner

Scenariet bruger en række bipersoner til at påvirke vennerne. Du spiller som spilleleder dem alle, og kan herved hjælpe spillernes fortælling på vej. Bipersonerne kan bruges til at sætte ekstra fokus på en karakter der ikke kommer til eller får for lidt fokus på de mulige konflikter. De kan bruges til at op- eller nedtrappe konflikterne.

Vær opmærksom på, at det kan være svært at spille flere bipersoner samtidigt. Jeg vil foreslå, at du primært fokuserer på en af bipersonerne og i stedet italesætter og fortæller hvordan den anden agerer, frem for at spille begge.

Følgende bipersoner optræder i scenariet:

Daniels forældre – Erik og Ulla

Benjamins forældre – Jan og Lis

Victors plejeforældre – Søren og Hanne

Frederiks ekskæreste – Julie

Frederiks forældre - Ann og Karsten

Se bilaget **Bipersoner** for at læse mere.

Scenariets struktur og virkemidler

Historien foregår over sommeren 2018 og slutter når sommerferien er forbi, eller når det står klart hvilken vej hver rolle vælger for sin fremtid.

Hvor lang tid scenariet tager vil variere fra spil til spil, men i teksten er der givet et bud på hvor meget tid man skal sætte af til hver akt.

Scenariet forventes at vare 4-5 timer og en spilgang på Fastaval kunne se nogenlunde sådan ud:

OPSTART (ca. 1 time)

- Spiller og lokalefordeling
- Briefing til spillerne, opvarmningsøvelser, herunder læsning af roller, mulighed for spørgsmål til spil og roller.
- En kort pause inden spilstart (hvis du vurderer at gruppen er klar til spil, så kan pausen også udskydes og indlægges inden 2. akt)

FØRSTE AKT (ca. 1½-2 timer)

- Den gode sommer: Etableringen af venskaber og konflikter.

ANDEN AKT (ca. 30-45min.)

- Den sidste aften med vennerne? Optagelsesbrevene modtages.

TREDJE AKT (ca. 1-1½ time)

- Den sidste sommer? Konflikterne optrappes/løses

DEBRIEFING

Handouts

Der er fire handouts, et til hver af rollerne. De tre er svar på Benjamin, Victor og Frederiks ansøgninger, som alle gives til spillerne i scenen **Den sidste aften med vennerne?** Det sidste handout er en mail, som Daniels far har fået fra dekanen på det sundhedsvidenskabelige fakultet.

Optagelsesbrevene bruges i fortællingen som skiftet fra den gode sommer, og mod det eventuelle brud mellem vennerne. De skal bruges til konfliktoptræning, og for at give fortællingen det nødvendige moment for, at fremtiden og de valg der skal træffes, står klart og tydeligt for alle karaktererne. Spillerne er i løbet af spillet vidende om store dele af de potentielle konflikter. De tre optagelsesbreve skal føre den viden ind i fiktionen. Benjamin kommer ikke ind på uddannelsen i København, men tilbydes i stedet Aarhus. Victor og Frederik kommer ind på deres uddannelser.

I spilstesten fik spillerne forholdsvist hurtigt spillet sig igennem konflikterne efter optagelsesbrevene. Spillerne oplevede ikke nødvendigheden af en epilog og nød, at scenerne imellem vennerne stod som det sidste, inden vi forlod fortællingen.

Vennerne skal træffe et valg, men det er ligeså meget rejsen dertil, der er det interessante og ikke nødvendigvis hvor de sidder den første efterårsdag.

I anden akt kommer optagelsesbrevene på e-boks, og du kan som spilleleder give besked, når der tikker en mail ind der fortæller, at svaret nu ligger tilgængeligt.

Mailen fra dekanen (bilag 1) giver Daniel mulighed for at starte på medicinstudiet på trods af hans manglende ansøgning, dette på grund af faderens handlekraft og magt.

Mailen er et værktøj til dig som spilleleder til at presse Daniel. Det skal sikre, at Daniel ikke undgår konfrontationer med sin familie og derved vennerne i kraft af sit valg/fravalg af uddannelse. Alt efter hvornår eller om Daniel afslører sin løgn om sin manglende ansøgning, kan denne mail bringes i spil på forskellige tidspunkter i scenariet. Mailen kan introduceres ved at sætte en scene med faderen der vil have en snak med Daniel.

I spiltesten fandt vennerne først ud af Daniels manglende ansøgning, da de andre modtog deres svar. Flere af vennerne støttede Daniel i hans standpunkt. *Der var vel ikke noget der hindrede ham i at komme til København eller rejse ud i verden.* Daniel gik fra scenen, nogenlunde opmuntret, men frygtede stadig for morgendagen.

I den næste scene konfronterede Daniels far ham, på en meget voldsom og aggressiv måde. Daniel fik talt og påskrevet og **mailen** blev bragt i spil.

”Du skuffer mig ikke igen Daniel! Du tager til København, bor i lejligheden og starter på medicinstudiet. Nu fortæller du din mor, at du er kommet ind, og så taler vi aldrig mere om det her!”

Minder

Da store dele af scenariet handler om at etablere venskabet mellem karaktererne, er der lavet en **mindeoversigt**. Dette bilag kan bruges af spillere der ønsker inspiration, og hvor den naturlige samtale mellem venner findes svær at spille. Mindeoversigten giver et fælles udgangspunkt for en række sjove, fjollede og alvorlige episoder i vennernes liv, der kan hjælpe spillerne til at sænke paraderne og give sig hen til fortællingen.

Scener og scenetyper

På de næste sider følger beskrivelser af de på forhånd planlagte scener i henholdsvis første, anden og tredje akt. Udover de planlagte scener, har du og spillerne frie tøjler til at vurdere hvorvidt der er brug for flere scener til at uddybe eventuelle konflikter, eller relationer der fortsat mangler dybde for at fortællingen glider.

At sætte scener

Scener I kan introducere, kan være i form af ”direkte spil”, hvor du sætter scenen med to eller flere personer. I kan også gennem et flashback give mere dybde til en rolles fortolkning af en situation, ved at spørge ind til en oplevelse, han har haft. Jeg vil råde dig til kun at bruge flashbacks, hvor det bruges som fortællescener, altså minder man ser tilbage på og fortæller om. Derved holder i scenerne med direkte spil i nutiden.

Eksempel: *”Frederik, fortæl om den første gang du og Julie holdt hinanden i hånden på gymnasiet”.*

Du har som spilleleder ansvaret for at sætte scenerne, bringe fortællingen frem og slå tonen an for den stemning scenariet ligger op til. Ved at bruge anslagsbeskrivelserne fra de fastlagte scener og udbygge stemningsbeskrivelserne med dine egne forestillinger af byen og skoven, vil fortællingen blive mere levende. Det er vigtigt, at du trækker spillerne ind i ”skyggen af skoven”, så scenariet bliver mere end en dialog mellem personer. Der skal skabes et billede af fire unge mennesker, der lever livet og er sammen, denne sommer, på et helt særligt sted.

Scenernes formål

Scenerne har mere eller mindre specifikke mål. Du kan som grundregel gå ud fra, at scener i den første akt bruges til at etablere venskabet og slå tonen an for de fremtidige konflikter. Du skal derfor sørge for, at vennerne fortsat er venner. Venner kan diskutere, være uenige, være skuffede osv. men det skal aldrig eskalere mere end at fortællingens grundidé bibeholdes – Vennerne skal stadig have en opfattelse af at skulle sammen afsted til København, inden optagelsesbrevne introduceres.

Dette element ændres ved anden og tredje akt, hvor optagelsesbrevne og karakterernes egen vilje begynder at presse gruppen. ”Er det bedste for gruppen, også det bedste for mig?”

Du skal skubbe til konflikter og eventuelt sætte ekstra scener, der hvor der mangler fokus. Der er i rollerne lagt op til mange forskellige retninger, man kan tage sin karakter i. Alle får ikke udspillet alt, og det er heller ikke meningen. Du skal bare sørge for, at alle spillerne opnår en personlig fortælling, imens gruppen kæmper med at fastholde venskabet.

Klipning og tempo

Scenerne klippes som udgangspunktet af dig, når du vurderer, at scenens formål er udspillet. Det er vigtigt at give tid til, at rollerne kan interagere, tøve og fordybe sig i hinanden. Det er ikke et tjubang-scenarie, hvor alt skal gå fra 0-100 og derefter klippes hårdt og kontant. Spillerne skal have tid, men hvis tingene trækker i langdrag uden nogen former for retning, skal du støtte spillerne, brug evt. hjælpespørgsmål eller kommentarer til spillet og rollernes indre liv.

Eksempel: Henvendt til Benjamin ”*Hvad fanden ved Daniel egentlig om at have det svært, han har altid fået støtte og opbakning fra sine forældre, gjort det godt i skolen og fået de gode karakterer... hvad giver ham ret til at sidde og tude over lidt modgang?*”

Når du klipper, kan du med fordel runde scenen af i stedet for et hårdt ”cut”. På denne måde får du endnu en mulighed for at udbygge verdenen omkring karaktererne.

Eksempel på afrunding:5 ”*I sender romflasken rundt et par gange, før den ender ved kanten af bålet. Skovsøen ligger blik og røgen stiger fra det knitrende bål mod en stjerneklar himmel. I fortsætter nogle timer endnu, inden I bryder op. I skal ingenting i morgen, ikke i skole, ikke på arbejde... Ingenting. Sommeren og friheden er til at føle på.*”

Jeg foreslår, at du læser roller, e-mails/breve samt de andre bilag inden du læser videre i scenarieteksten

Sceneoversigt

Første akt (1½ - 2 timer)

Scenerne er placeret i en rækkefølge der kan bruges i spillet. Dog kan der sagtens forekomme tidspunkter, hvor det vil give mening at bytte rundt. Du vurderer, hvad der virker bedst for din spillergruppe og hvilke scener der er brug for i din spilgang. Vær opmærksom på at bruge forskellige typer scener skiftevis, så der ikke kommer for store blokke af fx fortællescener efter hinanden.

Første akt består af følgende scener:

Fortællescene: Den sidste aften

Fortællescene/Flashback: Benjamin og eksamenspres

Fortællescene/Flashback: Victor og ensomhed

Scene: Den første svømmetur i ferien

Fortællescene/Flashback: Daniel og medicinstudiet

Fortællescene/Flashback: Frederik – Efter en aften hos Julie

Scene: Victor og Benjamin - Venskab, havearbejde og familiens manglende forståelse

Scene: Frederik og Daniel mødes og taler om kærlighed

Scene: Victor der får en ”god” snak?

Scene: En aften på den gamle kro

Scene: Daniel til middag med familien

Fortællescene: Den sidste aften

Formål: Sætte stemning og etablere aftalen og venskabet.

Hvem er med i scenen: Alle er med – rejs jer evt. op, stil spillerne i rundkreds med hænderne på hinandens skuldre. Luk øjnene.

I har festet i flere timer, alkoholen summer i jeres krop, i takt med at bassen fra mobildiskoteket buldrer derudad. Den sidste gymnasiefest. I har alle studenterhuen på, den sidder hvor den skal, på hovederne af jer alle. Endelig færdig, endelig! I snakker sammen i løbet af aftenen, men det er først kort før midnat, at I pludselig alle befinder jer ved udkanten af dansegulvet. I finder sammen og omfavner hinanden, midt på det oplyste dansegulv med stroboskoplys blinkende fra scenen. Her står I nu.

Med hænderne på skuldrene af hinanden, får Victor i sin fuldskab råbt hvor fedt det er, at I alle skal afsted sammen. I larmen og i fulds Gaben istemmer I hans begejstring. I skal afsted, sammen! I har sgu en aftale.

Festen fortsætter... natten og sommeren er stadig ung.

Scenen afsluttes, når du har fortalt om aftenen, der er ikke direkte spil i scenen.

Fortællescene/Flashback: Benjamin og eksamenspres

Formål: Få spilleren ind i rollen. Give de andre spillere viden om rollens grundlæggende konflikter.

Hvem er med i scenen: Benjamin

Benjamin. Du sidder til en af de første eksaminer. Du har læst op i flere dage, gennemgået materialet mange gange. Alligevel sidder du nu 30 min. før du skal ind, og kigger febrilsk dine notater og bøger igennem. Har du glemt noget? Har du været sjusket med din læsning? Hvorfor er du ikke bedre forberedt? Hvorfor er det så vigtigt for dig?

Du kan spørge ind til flere ting, hvis spilleren har svært ved formen. Afslut scenen, når det virker passende.

Fortællescene/Flashback: Victor og ensomhed

Formål: Få spilleren ind i rollen. Give de andre spillere viden om rollens grundlæggende konflikter.

Hvem er med i scenen: Victor

Victor. Du sidder på dit værelse. Kun lyset fra skrivebordslampen er tændt. Du er lige kommet ind ad døren efter at være kommet hjem fra gymnasiet. Du har forsøgt at lave aftaler med de andre, men de har ikke tid. Ikke tid? Eller har de ikke lyst? Laver de noget uden dig? Hvorfor har de ikke tid, det lød ikke til at nogen af dem havde planer? Hvilke tanker går igennem dit hoved nu, hvor du sidder her alene på dit værelse?

Du kan spørge ind til flere ting, hvis spilleren har svært ved formen. Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Den første svømmetur i ferien

Formål: Tydeliggøre venskabet og give mulighed for tale om løst og fast, samt introducere fremtidige konflikter.

Hvem er med i scenen: Alle

Solen er på vej ned over den blå himmel, og det skarpe rødorange skær lyser ind mellem træerne på stien. I er lige cyklet ud af byen, forbi rideskolen og ind i skoven. Ind ad grusstien, langs banen. I kan høre IC4 toget starte op fra perronen, og I rejser jer alle i sadlen og tramper løs. Løbet mod toget er et alle drenge i Arden har taget før eller siden, og alle har tabt. Toget kommer buldrende forbi jer.

Lyden af glasflasker og chipsposer fra rygsækkene kan anes. Søen kommer til syne efter et sving. Søen med sit klare vand og en lille badebro, der inviterer enhver der kommer forbi. Skoven tegner sig mørk og stor omkring søen, ikke på en skræmmende måde, den giver snarere en afgrænsning der får omgivelserne til at virke indbydende og hyggelige. Hvem kommer først i vandet?

Hvis samtalen er sløj og svær for spillerne, så henvis evt. til **mindeoversigten (bilag 5)**. Du kan også spørge ind til rollerne hver især, for at få fortællingens konflikter introduceret.

Afslut scenen, når det virker passende.

Fortællescene/Flashback: Daniel og medicinstudiet

Formål: Få spilleren ind i rollen. Give de andre spillere viden om rollens grundlæggende konflikter.

Hvem er med i scenen: Daniel

Daniel. Fortæl om den sidste aften før ansøgningsfristen. Der er ikke lang tid til midnat, blanketten skal være sendt om lidt.

Hvornår og til hvem fortalte du løgnen første gang?

Du kan spørge ind til flere ting, hvis spilleren har svært ved formen. Afslut scenen, når det virker passende.

Fortællescene/Flashback: Frederik - Efter en aften hos Julie

Formål: Få spilleren ind i rollen. Give de andre spillere viden om rollens grundlæggende konflikter.

Hvem er med i scenen: Frederik

Frederik. Du er på vej hjem på cyklen. Julie bor et stykke uden for byen, en god frisk cykeltur.

I har talt om, hvad I gør til sommer. Hun har en aftale med sine veninder, du har en aftale med dine venner og det har været din store drøm, ja... vel altid. I kan godt se det ikke kan lade sig gøre. I har talt om, at I bliver nødt til at gøre det forbi, der er tid endnu, men så alligevel er det lige om lidt.

Du cykler stærkt. Vinden blæser dit hår op og presser mod dine kinder, mod dine øjne. Tårer lægger sig i øjenkrogen... er det bare vinden?

Du kan spørge ind til flere ting, hvis spilleren har svært ved formen. Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Victor og Benjamin - Venskab, havearbejde og familiens manglende forståelse

Formål: Introducere Benjamins familie, etablere Benjamin og Victors venskab

Hvem er med i scenen: Victor, Benjamin + far og måske mor

Scenen skal give mulighed for at vise den lidt akavede familiestemning. Den skal give Benjamin spilleren oplevelsen af at kæmpe mod familiens manglende interesse og forståelse for hans uddannelse og drømme. Du må gerne presse spilleren med tydelig irritation over, at Benjamins planer ikke stemmer overens med familiens ønsker og opgaver. Scenen skal samtidig give mulighed for at udbygge venskabet mellem Victor og Benjamin, og give Victor viden om Benjamins situation.

Det er lørdag, og Benjamin har lovet at hjælpe hans forældre, så han kan låne bilen dagen efter. Der er udstillingsmesse i Messecenter Herning for arkitekter, designere m.fl., og Benjamin har længe set frem til at komme afsted. Messens sidste dag er i morgen, søndag.

Victor er kommet på besøg, han manglede noget at lave. I har alle knoklet i haven de sidste par timer, og er nu gået til eftermiddagskaffe. Dagmartærten er skåret ud, cola og kaffe er på bordet. Victor, du har fundet en lejlighed der måske kunne være noget. Du har billeder med og har endda fået tilbud om at låne en varevogn til flytningen.

Inspiration til dialog:

- *I burde sgu blive herhjemme sammen med os andre. Sådan et par unge friske fyre kan altid få et job, på Rockwool eller savværket. Så smutter alle heller ikke herfra.*
- *Man skulle jo tro, at vi andre smittede med et eller andet, siden i har så travlt med at komme væk.*
- *Hvad siger Søren og Hanne til, at du skal helt København, Victor?*

Efter lidt løs snak over bordet, fortæller forældrene, at bedstemor lige har ringet og inviteret på frokost i morgen. Hun bor et stykke væk, og I skal køre omkring middag.

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Frederik og Daniel mødes og taler om kærlighed

Formål: Vise fortroligheden der er mellem venner, give et frirum at tale om følelser i.

Hvem er med i scenen: Frederik + Daniel

I er gået en tur rundt i byen. Forbi kennelklubbens klubhus og deres agilitybaner. Ned forbi mosen og den gamle ruin fra teglværket. Himlen er let overskyet med få huller, hvor solen indimellem bryder igennem. I er nu endt nede på jeres gamle folkeskole, den er blevet renoveret siden i stoppede der for lidt over 3 år siden. I står på den faldefærdige legeplads, der ikke var råd til at blive gjort noget ved, og står og sparker på mål med en halvflad fodbold.

Efter at have været vidt omkring i emnerne er I kommet ind på det der med kærlighed... Frederik fortæller om, hvordan han og Julie fandt sammen.

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Victor der får en ”god” snak?

Formål: Etablere Victors plejefamilie

Hvem er med i scenen: Victor + plejemor

Scenen skal give plejemor Hanne mulighed for at gå Victor lidt på klingen. Hun skal presse ham til enten at rejse sig og gå, eller mærke efter og forstå de følelser der går gennem ham. Du må vurdere, hvad der virker for din gruppe. Om hun skal være meget omsorgsfuld eller analyserende på hans vegne eller bekymret ift. at han snart ikke er hos dem mere, eller noget helt tredje.

Scenen skal give mulighed for at vise plejefamiliens rolle overfor Victor, vise, at der er omsorg, men samtidig også vise, at han ikke er ved sine ”rigtige” forældre.

Det er søndag aften, og en let regn har trommet på taget hele dagen. Du har været hjemme, rastløs, tavs overfor familien og irriteret over, at de andre gutter ikke har tid. Du kommer ind i stuen, hvor din plejemor Hanne sidder i sofaen og ser et boligprogram. Du sætter dig på skamlen ved lænestolen. Hun skruer lyden ned for tv'et.

Inspiration til dialog:

- Er du ked af det?

- Du er hård ved dig selv, Victor. Bare fordi de ikke har tid i dag, betyder det ikke, at de ikke har tid en anden dag?

- Nogle gange tror jeg, at det havde været bedre, hvis Søren og jeg havde talt mere med dig om din mor og far.

- Dine forældre svigtede dig, da du var lille, Victor. Ja det gjorde de. Men det betyder ikke, at alle i dit liv kommer til at gøre det samme.

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: En aften på den gamle kro

Formål: Tydeliggøre venskabet og give mulighed for tale om løst og fast samt, introducere fremtidige konflikter.

Hvem er med i scenen: Alle

Tung sommerregn og torden ruller ind over byen. De mørke skyer dæmper lyset, og bilernes lygter skærer sig igennem regnen. I mødes i tunnelen under jernbanen og løber sammen gennem byen, ned til den gamle, rødmalede kro. I presser jer ind igennem hegnet til nedrivningspladsen og finder ind i kroen, der har stået forladt i flere år. Jeres tøj er halv vådt af regnen, men dagen har været varm og lummer forud for tordenevejret, så der er lunt inde i bygningen. I finder jer til rette omkring et anløbent bord. I har aldrig talt om det, men I har hver jeres faste plads- Victor henslængt i en gammel lænestol med adskillige huller og sprækker i betrækket, Daniel på en skammel med blød pude. Frederik og Benjamin har hver deres krostol i træ, den ene knirker faretruende, den anden har kun et halvt ryglæn tilbage. Stearinlysene tændes og øllene åbnes, alt imens tordenen buldrer og lyn oplyser i glimt den gamle krostue.

Hvis samtalen er sløj og svær for spillerne, så henvis evt. til **mindeoversigten (bilag 5)**. Du kan også spørge ind til rollerne hver især.

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Daniel til middag med familien

Formål: Etablere Daniels familie

Hvem er med i scenen: Daniel + mor og far

Scenen skal give mulighed for at vise stemningen i familien. Faderen skal bruge tid på at fortælle om hvor stolt han er, hvor stolt moderen er, hvor glad Daniel bliver for København og studiet. Scenen skal give et klart udtryk af, at noget er off.

I sidder samlet om det store bord, det er fredag aften. Det har været en anelse køligt i dag, så din far har tændt op i biopejsen. Din mor har været i køkkenet de sidste par timer og forretten står på bordet – portionsanrettet tapas med en god flaske hvidvin. Skål Daniel... din mor og jeg er så stolte af dig...

Afslut scenen, når det virker passende.

Slut på første akt.

Sørg for, at venskabet er tilpas etableret, samt tydelige muligheder for konfliktoptrapning, inden i går videre til anden akt.

Hvis spillerne har brug for en pause, kan den lægges her.

Anden akt (30-45min)

Anden akt består umiddelbart kun af én scene, men med en række delelementer. Denne ene scene kommer til at tage noget tid, da den både indeholder et anslag og oprapning mod midnat, læsning af optagelsesbrevene samt den umiddelbare reaktion.

Scene: Den sidste aften med vennerne?

Formål: Konflikterne bliver tydelige for alle. Derudover er den umiddelbare fare for gruppens opløsning nu tilstede. Stærke holdninger skal i spil, og de første store revner i venskabet skal slås.

Hvem er med i scenen: Alle

I har sat jer ned på den lokale bodega, Vogn 12. I det tilrøgede lokale har I spillet terninger, og givet et par omgange til hinanden. I er ikke fulde, men stemningen er god. En håndfuld lokale gæster sidder ved deres stamborde eller ved baren. Bartenderen Bitten servicerer, alt imens hun styrer anlægget så lyden af Creedence Clearwater Revival og Smokie flyder ud af højtalerne. En enkelt af gæsterne er ved at falde i søvn i baren som så mange gange før. I er netop færdige med et spil terninger, I er lidt rastløse, for I ved, at efter midnat får I svar på jeres studieansøgninger.

Du skal give spillerne plads til at kunne samtale som i de foregående scener.

På et tidspunkt modtager enten Benjamin, Victor eller Frederik en mail om, at optagelsesbrevet nu kan læses på e-boks.

De **tre e-mails/breve (bilag 2-4)** gives når spillerne åbner deres e-boks. Udlever ikke alle brevene på én gang, men afvent spillernes initiativ.

Hvad gør Daniel? Hvordan reagerer resten af gruppen på svarene? Spillerne skal nu have mulighed for at kunne tale sammen alle sammen, og trække sig bort for at kunne samtale under fire øjne.

Hvis karaktererne har svært ved at komme i konflikt med hinanden, må du stille skarpe spørgsmål til rollerne for at få dem til at agere.

Afslut scenen, når det virker passende.

Tredje akt (1-1½ time)

Tredje akt er opsamlingen efter aftenen på bodegaen, og der skal nu spilles mod afslutningen af scenariet. Konflikterne skal afrundes i denne akt. Alt efter hvor hurtigt din spilgruppe spiller mod en afslutning, kan det svinge en del i ft. hvor mange scener, I skal bruge. Du kan derfor være nødt til at introducere flere scener, end jeg lægger op til i scenarieteksten. Introducér gerne flere scener, du skal bare sikre dig, at de alle spiller hen imod en afslutning. Spørg gerne spillerne, om de har brug for scener til at få deres fortælling på plads, hvis noget virker til at være uafsluttet.

Alt efter hvordan scenen i anden akt gik, kan det være der skal justeres på scenerne i tredje akt. Vær opmærksom på sceneteksterne og justér dem efter behov.

Tredje akt starter hårdt ud med en scene mellem Daniel og faderen.

Tredje akt består af følgende scener:

Scene: Daniel og faderen

Scene: Benjamin og Victor – Skuffelsen

Scene: Daniel og Frederik der går en tur

Scene: Frederik og Julie - En gåtur på kærlighedsstien

Scene: Det sidste møde – hvor tager vi hen?

Scene: Daniel og faderen

Formål: Denne scene kan udspille sig forskelligt, alt efter om Daniel har fortalt sin familie om den manglende ansøgning eller ej. Hovedformålet for faderen i denne scene er, at Daniel skal ind på medicinstudiet, om han vil det eller ej.

1. Hvis Daniels far er uvidende om Daniels manglende ansøgning skal tonen fra faderen være undrende og spørgende. Hvis Daniel holder fast i, at han ikke vil læse medicin, skal tonen ændres til at være aggressiv og konfronterende. Det er afgørende for Daniels far, at Daniel kommer ind på studiet.
2. Hvis Daniels far er vidende om den manglende ansøgning er han aggressiv, konfronterende, insisterende og ubehagelig. Han har én agenda, og det er at få Daniel ind på studiet. Han har løjet over for dekanen for at give Daniel endnu en chance for at komme ind.

Hvem er med i scenen: Daniel + far

Daniels far har haft en samtale med sin gode ven Mogens Olvind-Kreutler, som er dekan på det sundhedsvidenskabelige fakultet. Daniels navn figurerer ikke på listen over nye medicinstuderende, og dekanen har netop sendt en mail til Daniels far angående dette.

Du ligger i sengen, dynen er trukket op. Gardinerne er rullet for, selvom klokken har passeret middag. Der bliver banket hårdt på døren og din faders stemme skærer igennem væggene. Døren bliver åbnet, din far står med et stykke papir i hånden...

Giv Daniel **brevet fra dekanen**

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Benjamin og Victor - Skuffelsen

Formål: Victor og Benjamin havde en aftale, hvor står de nu?

Hvem er med i scenen: Benjamin + Victor

I mødes ved den nu lukkede Daglig Brugsen. Pap er sat for ruderne. Kølediske, hylde og andet inventar står og ruster udenfor. I finder jer til rette i skyggen af bygningen på en kantsten. Solen står højt på himlen og bager ned. En kold 1/2 cola hjælper jer med at holde temperaturen nede.

I havde en aftale...

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Daniel og Frederik der går en tur

Formål: Hvor står Daniel og Frederik nu?

Hvem er med i scenen: Daniel + Frederik

I har gået jeres sædvanlige rute, den der går ned forbi kennelklubben og videre ind mod mosen. I stedet for at forsætte til skolen stopper I op ved ruinerne af det gamle teglværk. Moseområdet ligger øde hen, træer og planter har overgroet de få rester af bygninger der står tilbage. I har sat jer på de grønmosede cementblokke... kun skovens fugle kan høres her.

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Frederik og Julie - En gåtur på kærlighedsstien

Formål: Frederik skal gøres i tvivl om sit nuværende valg.

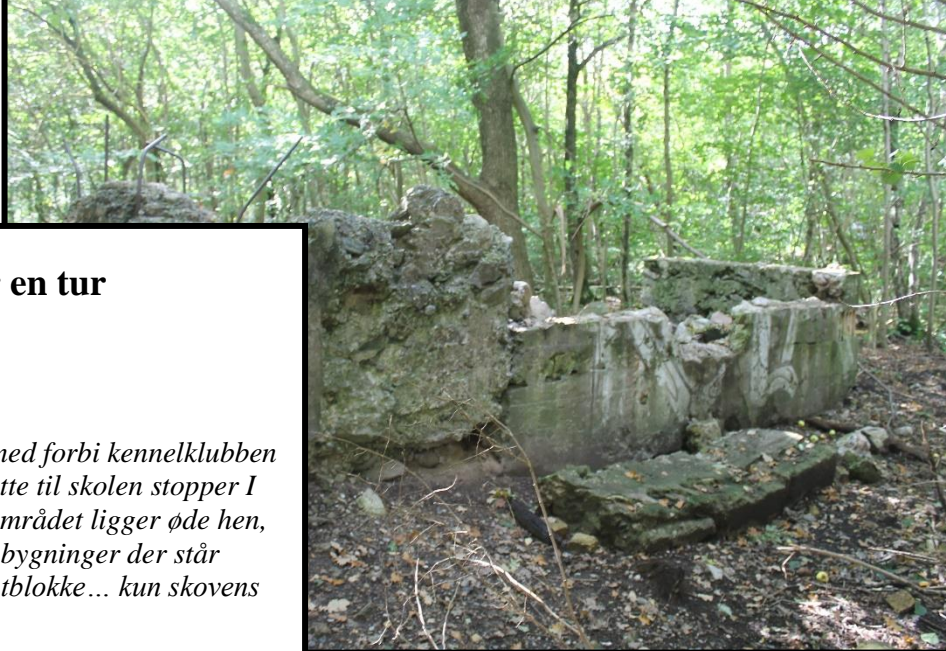
Hvem er med i scenen: Frederik + Julie

Da Julie var på ferie i USA, opdagede hun, at hun er gravid. Det kom som et chok for hende, men hun har nu haft et par uger til at tænke sin situation igennem, og én ting står klart: hun er ikke parat til at opfostre et barn alene. På trods af støtte og opbakning fra familien ved hun, at hun har brug for Frederik. Hun møder ham nu med håbet om, at de kan finde sammen igen og danne en familie. Også selvom det vil betyde, at de begge må skrinlægge deres fremtidsdrømme. Hvis Frederik ikke vil blive hos hende i Jylland, har hun besluttet at få foretaget en abort. Det er ikke en mulighed for hende at flytte med ham til København, da hun vil blive hos familien i Jylland.

Julie er kommet hjem fra USA, hun ringede og ville gerne mødes. Nu sidder du på cyklen, hjertet banker afsted, og ikke kun fordi du cykler så hurtigt, du kan igennem byen. Du drejer af og kommer ned til parkeringspladsen i kanten af skoven. Hun står der, foran hendes forældres bil. Hun går dig i møde. Hun er så smuk, med solbrun hud og en sommerkjole der smyger sig om hendes slanke krop. Hun smiler forsigtigt, og håret der hænger løst ned over skuldrene vejrer let i sommerbrisen.

Du stiger af cyklen, og I omfavner hinanden, længe. Sammen går I ind i skoven ad kærlighedsstien, den sti i så mange gange før har gået ad.

Afslut scenen, når det virker passende.

Scene: Det sidste møde – Hvor tager vi hen?

Formål: Scenariet afsluttes, den sidste scene, de sidste ord inden vi forlader gruppen

Hvem er med i scenen: Alle?

I mødes på broen over banen. I den fjerneste ende af byen går vejen over banelegemet. Herfra kan man se stationen og perronen mod syd, skinnerne der fører mod Aarhus og hvis man fortsætter langt nok, til København. På den modsatte side af broen, mod nord, er der skov så langt øjet rækker. I står nu ved gelænderet, og ser ned mod perronen, hvor der holder et tog i venteposition til at fortsætte sin rejse.

I havde en aftale alle sammen?

Afslut scenen, når det virker passende. Der må gerne være spørgsmål, vi aldrig får svar på. Historien skal slutte her, men det betyder ikke, at alt står klart for vennerne.

Slut på tredje akt og scenariet

A photograph of a bonfire at night. The fire is bright and central, with flames rising from a pile of wood. Several hands are visible in the dark, reaching towards the fire. The background is dark, with some faint red markings on the right side.

Rollerne

Daniel

Benjamin

Victor

Frederik

Daniel

Kære spiller, du skal spille Daniel.

Daniel er 18 år gammel og den yngste i vennegruppen. Daniel er lige blevet student fra Støvring Gymnasium med et højt gennemsnit. Daniels far og farfar er læger med speciale i almen medicin, og begge har praktiseret i Arden by. Daniels fremtid har derfor altid peget i retning af medicinstudiet. Familien har en lejlighed i København der står klar til Daniel, når han skal starte.

Daniel er en del af gruppen af venner fra Arden. Gruppen består udover Daniel af **Benjamin, Victor og Frederik**.

På de følgende sider kan du læse nogle af Daniels tanker. Det er ikke vigtigt, at du husker teksten minutiøst. Brug teksten som inspiration til at komme ind under huden på Daniel. Rollebeskrivelsen afsluttes med en oversigt over relationer samt en opsummering.

Det var den sidste dag, kort før midnat, før ansøgningsvinduet lukkede. Jeg havde været inde på siden mange gange, læst felterne og beskrivelserne igen og igen. Men nu havde jeg sat mig for at kigge på det en sidste gang.

Medicin i København. Ligesom min far og min farfar før ham. Begge to læger i Arden, og nu er det min tur. Det har ligesom altid lagt i kortene, at det var min fremtid. Blive læge for så at vende tilbage og udføre det noble hverv og føre arven videre. Alt andet ville jo ikke give mening.

Mine forældre har, så længe jeg kan huske det, kun talt om det som det eneste reelle valg ift. videregående uddannelse. *“Og når du kommer til København, så kan du bare bo i familielejligheden”* og *“Hvis du bliver i tvivl om noget, så ringer du bare, så skal jeg nok hjælpe dig...”*.

Uddannelsesvalget var aldrig rigtig et valg. Til samtlige skolehjem-samtaler i folkeskolen roste lærerne mig for min flid.

“Hvis du fortsætter sådan Daniel, så holder de dørene for dig når du kommer ind på medicinstudiet”. Og det var så den skolehjem-samtale... Jo, tiden blev da fyldt ud, så i stedet talte lærerne og mine forældre om hvordan det gik med de andre elever, om hvem der havde problemer og *“med de forældre, så er det jo ikke så underligt”*.

For hvorfor bruge tiden på mig? Det var der jo styr på.

Det perfekte enebarn der opfyldte alle de krav, der blev stillet. Derhjemme fik jeg sådan set fuldstændig frie tøjler, for de kunne jo se, at jeg havde styr på min skolegang. Jeg var pæn og ordentlig i tøjet, og jeg skejede ikke ud, så hvorfor sætte grænser, når drengen selv sørgede for at holde stien ren? Jeg fulgte sporet der var lagt foran mig, stien var trampet og ikke én sølle forhindring var der på min vej. Så hvad er problemet...?

Da jeg startede på gymnasiet i Støvring, var det en slags statement fra mine forældre. Lægens søn er ikke for fin til at kunne være på netop det gymnasium. Mine forældres venner, ja, de samme prætentiose typer, ville nok have sendt mig på Aalborg Katedralskole. Men mine forældre insisterede på Støvring Gymnasium. *“Du har jo styr på dine sager, Daniel. Der går ikke noget af dig ved at være sammen med unge mennesker, der ikke har dine evner”*. Nobelt... nok nærmere hyklerisk. Det gik mere ud på at højne dem selv igennem deres søns bedrifter. Enebarnet, prestigeprojektet... Lægen og fruene der i så sen en alder endelig fik et barn, Gud nåde og trøste, hvis han så ikke levede op til forventningerne. Men det gør han selvfølgelig... Og så må man godt skilte med det.

Jeg havde sådan set ikke nogen forhåbninger om det store sociale liv på gymnasiet. Jeg tænkte, at skolen skulle passes og det nok ville kræve det meste af mig... Men det gjorde det ikke.

Opgaverne blev skrevet med venstre hånd, og med minimal indsats kunne jeg få høje årskarakterer.

“Man begrænser jo ikke et ordentligt ungt menneske, når der er så fine drømme og mål...”

Ja, det sagde min musiklærer, da han gav mig et 10 tal i årskarakter, selvom jeg ikke havde en anelse om, hvad der foregik. Jeg stod med den samme rasletingest igennem hele 1. g, og ja, jeg ved stadig ikke, hvad den hedder. Musiklæreren var nu også fra Arden, så der var nok endnu en grund til at stien også her var trampet godt og grundigt ned.

Jeg kendte dem godt, de andre fra Arden. Frederik, Victor og Benjamin. Vi havde ikke haft det store med hinanden at gøre tidligere, men da vi var de eneste fra Arden i vores klasse gav det mening, at vi fandt hinanden. Vi er vidt forskellige, men alligevel slappede jeg af i deres selskab, også selvom jeg misundte dem deres frihed. Jeg kunne gøre, hvad der passede mig, undtagen at skabe min egen fremtid. Det kunne de andre bare ikke se. Jeg var fascineret af den måde, de så på tilværelsen. Hvordan de begejstret fortalte om noget, og hvordan de ligesom levede sig ind i deres eget liv, og hvad der foregik omkring dem. Jeg slugte det hele råt, og for hver dag der gik i deres selskab, begyndte noget langsomt at spire i mig.

Aftensmåltiderne med mor og far blev mere og mere ulidelige. Jeg begyndte at snerre af dem, dog uden at gå over stregen, det ligger ikke rigtigt til mig. Men i stedet for at indgå i samtale sluttede jeg dem hurtigt

muligt af. I stedet for at inddrage mine forældre i mine tanker, kunne jeg nøjes med at fremvise mine karakterer eller feedback fra en opgave. Så var der ikke mere at snakke om, jeg passede, hvad der skulle passes.

Det var først efter juleferien i 3. g, at vi for alvor begyndte at tale om vores fremtidsplaner, og det var der, det gik op for mig, hvor meget jeg skilte mig ud. Victor levede livet som det passede ham, og havde ofte mere travlt med at have det sjovt i dag frem for at tænke på dagen i morgen. På én gang en meget befriende måde at leve på, men også bekymrende. Men på trods af Victors løssluppenhed, er der ingen der tvivler på, at han nok skal klare sig. Benjamin og Frederik er meget målrettede i forhold til at få opfyldt deres drømme. De ved, hvad de vil, de har en plan og de følger den! Det kan man ikke andet end tage hatten af for. Frederik havde endda overskud til også at have en kæreste. Jeg har aldrig kysset en pige, og jeg ved ikke engang om jeg vil kunne lide det...

Alle har altid troet, at fordi jeg har været god i skolen, så kunne jeg vælge frit fra hylden... Men det er bare ligesom om jeg stadig sidder i indkøbsvognen og mor og far vælger, hvad der skal med hjem. Der har i min familie aldrig været plads til udskejelser, og en afvigelse fra indkøbssedlen var ganske utænkelig. Det samme med planen om, at jeg skal læse medicin.

Jeg har indimellem tænkt på, hvordan det ville være, hvis planen ikke var lagt. Hvis jeg kunne vælge frit, fra øverste eller nederste hylde. Hvad ville jeg så?

Ville jeg rejse, tage et sabbatår eller to og bare komme væk fra det hele? Tage på roadtrip langs østkysten af USA eller tage til Fiji og gå på dykkerskole og surfe dagen lang? Jeg er ret ferm med et spejlreflekskamera, jeg kunne forsøge mig den vej, noget med billeder, motiver og lys eller noget helt tredje... Hvis jeg kunne, hvad ville jeg vælge?

Jeg fik lov til at holde dimissionstalen. Talen, der sender eleverne ud i voksenlivet. Talen, der taler til hjertet, om at finde sin plads i livet og at finde ro i tilværelsen. Min far gav endda råd til vendingerne om, at hjerte og hjerne skal følges ad. Ironisk, nu hvor jeg tænker over det.

Da vi alle kastede vores studenterhuer i luften og jeg kunne se 12-tallet i bunden af huen forsvinde imellem virvaret af klapsalver, råb og eufori, besluttede jeg mig.

Kort før midnat, før ansøgningsvinduet lukkede, sad jeg med ansøgningsblanketten til medicinstudiet for sidste gang, inden jeg lukkede browservinduet og for første gang tog et skridt på en sti, der ikke var trampet for mig i forvejen.

Nu er sommeren her. Vi venner har aftalt, at vi skal nyde den sidste tid i Arden sammen. Ligesom vi har gjort de sidste tre år. Og når sommeren er slut, så tager vi alle til København. For i alle andres øjne, så har jeg søgt ind, og jeg skal selvfølgelig læse medicin. Jeg lyver for alle, men for første gang ikke for mig selv!

Hvor jeg ender, det ved jeg ikke. Men sommeren er også først lige begyndt...

Relationer

Benjamin søger ind på arkitektstudiet. Han har virkelig kæmpet for at få karaktererne op, for at kunne komme ind. Han er en fighter, kæmper for hvad han vil... Har indimellem været frustreret over, at Frederik og jeg er kommet til tingene så nemt, som vi er, men hvad ved han egentlig om det?

Victor bor hos sine plejeforældre, han kalder dem for mor og far. Han fylder ret meget i gruppen, men er nok også limen, der holder os alle sammen. Initiativrig. Han er ikke dum, men han er nok en af dem, mine forældre havde tænkt skulle have hjælp til at klare livet.

Frederik søger ind til politiet, en drøm for ham. De sidste par måneder har han været lidt fraværende. Han fik sig en kæreste, Julie, men de har aftalt at gå hver til sit nu, hvor vi alle skal til København, og hun skal til Aalborg. Hvis jeg bare kunne være lidt ligesom Frederik. Han følger både hjerne og hjerte.

Far og mor, Erik og Ulla Holm. Min far er praktiserende læge i Arden ligesom min farfar var det. Min mor er bibliotekar på Arden bibliotek. De har altid haft mange ambitioner på mine vegne, sådan har mit liv altid været. Ved kærlige skub, klar besked eller hårde ord har jeg altid været klar over, hvad mine forældre har forventet, og jeg har aldrig skuffet.

Opsummering og overvejelser

Daniel er 18 år gammel og den yngste i vennegruppen. Daniel er lige blevet student fra Støvring Gymnasium med et højt gennemsnit. Daniels far og farfar er læger med speciale i almen medicin, og begge har praktiseret i Arden by. Daniels fremtid har derfor altid peget i retning af medicinstudiet. Familien har en lejlighed i København der står klar til Daniel, når han skal starte.

Daniel valgte i sidste øjeblik ikke at søge ind på medicinstudiet, en beslutning han ikke har indvilget hverken venner eller familie i.

Du skal gøre Daniel til din karakter. Brug nedenstående spørgsmål som inspiration til din fortolkning.

- Daniels barndom har set fra andres synspunkt været god. Han har haft minimal modgang og er kommet uskadt igennem livet. Men hvorfor er Daniel så ikke tilpas?
- Daniel bruger størstedelen af sin tid sammen med vennerne. Men er det et jævnbyrdigt forhold, har vennerne i ligeså høj grad brug for Daniel, som han for dem, og hvad betyder venskab egentlig?
- Daniel har for første gang løjet over for dem, han holder af, og dem der holder af ham. Hvor meget tærer det på ham, og tager én løgn den anden, eller hvornår er nok, nok?
- Hvad er lykke for Daniel, og hvor finder han den?

Internet og sociale medier

Herunder er der uddrag af Daniels seneste liv på de sociale medier, google, sms'er og lign. Brug dem til at få et greb om rollen og som inspiration til fortolkningen af ham.

- **Googlesøgning:** "Fotograf uddannelse". "Fotograf adgangskrav". "Fotografikurser"
- **Messengerbesked:** *"Hej Daniel, jeg har lige smidt et link af området omkring lejligheden, hvis du vil vise det til vennerne. Knus mor"*
- **Googlesøgning:** Rejsedestinationer efter gymnasiet. "Backpacking"
- **Googlesøgninger:** Bolig og jobsøgning i Aalborg, Aarhus, Odense
- **Daniels svar på en blog med titlen "Hvorfor skal det være så svært at leve":** *"Jeg kan godt genkende nogle af de tanker, du har gjort dig... Jeg har haft det på samme måde..."*
- **Messengerbesked:** *"Hej... prøv lige at se dem her [link] Kan det ikke passe at din lejlighed ligger to gader længere nede? /Victor"*

Benjamin

Kære spiller, du skal spille Benjamin.

Benjamin er 19 år gammel, og er lige blevet student fra Støvring Gymnasium. Benjamin har haft svært ved skolen, og har kæmpet hårdt for hver en karakter. Det er svært at være ung og have store drømme om at blive arkitekt, når man skal arbejde ekstraordinært hårdt for resultaterne. Samtidig forstår Benjamins forældre ikke behovet for en uddannelse, de har klaret sig fint uden. Benjamin har søgt ind på arkitektstudiet i København som første valg, men har samtidig også søgt ind i Aarhus som andet valg, uden de andre ved det. Benjamin har sagt ja til at ville dele lejlighed med vennen Victor.

Benjamin er en del af gruppen af venner fra Arden. Gruppen består udover Benjamin af **Daniel, Victor og Frederik**.

På de følgende sider kan du læse nogle af Benjamins tanker. Det er ikke vigtigt, at du husker teksten minutiøst. Brug teksten som inspiration til at komme ind under huden på Benjamin. Rollebeskrivelsen afsluttes med en oversigt over relationer samt en opsummering.

“Vi går i seng nu, Benjamin. Du sørger lige for, at hunden får tisset af, inden du går i seng”.

Jeg havde hørt den frase hundredvis af gange, for jeg fandt mig selv i denne situation igen og igen. Hele weekenden brugt med vennerne, hvor vi ikke skænkede mandagen nogen tanker. Og så nu, søndag aften, 23:12... Jeg kunne sidde og stirre ind i skærmen og se på det blanke stykke wordpapir. Cursorsen ville stå og blinke provokerende i toppen af dokumentet. *“Skriv et referat af novellen, analysér og sammenlign novellen med en tidligere læst tekst”.*

Skrifttypen kunne jeg ændre mange gange. Overskriften blev formuleret og teksten startet, men allerede efter fire linjer gav det ikke mening. Det var ikke godt nok. Jeg ville slette teksten og skrive lidt igen... et par linjer nede ville mit blik typisk fange blyanten på mit bord, og det A3-ark der lå foran mig. Hånden ville helt automatisk gribe pennen og give hjernen et tidligt, men tiltrængt pusterum. Træerne, bjergene og baggrunden på min tegning begyndte virkelig at tage form. Togstationen i den lille alpelandt by havde været færdig i flere uger, men baggrunden drillede lidt. Jeg var længe i tvivl om den skulle farvelægges eller om den skulle være ren blyantstreg. Hvis der skulle farver på, skulle det så være i hånden eller photoshop? Netop som tankerne myldrede afsted med kreative idéer til mit lille projekt, ville den forbandede cursor på skærmen fange min opmærksomhed igen. Den ville skribe af mig: *“Kom nu i gang, Benjamin! Tror du selv, du nogensinde kommer på arkitektskolen, hvis du ikke engang kan tage dig sammen og skrive et essay?”*

Efter nogen tids skriveri ville jeg typisk gå en tur med hunden, som så mange gange før. Den ene overspringshandling ville tage den anden, men jeg vidste, jeg skulle tilbage til computeren og færdiggøre opgaven. Min plads foran skærmen var blevet et fængsel, et sted jeg kun kunne slippe væk fra ved at gøre det, jeg allerhelst vil være fri for – at skrive opgaver. Det var en evindelig kamp at finde inspiration, at få tekst, analyser og indhold til at blive mere end okay. Okay var ikke nok... så jeg måtte blive oppe til det blev bedre end okay. Victor sendte engang et link til en hjemmeside, hvor man kunne betale sig fra at få skrevet sin opgave. 1200 kr. for et 10-tal. Fristende, men så dybt ville jeg alligevel ikke synke.

Arkitektstudiet. Jeg vidste det ville kræve meget af mig at blive optaget, men jeg vidste også, at hvis jeg lagde mig i selen, så ville det lykkes. Mine forældre kunne se, at jeg tegnede mere og mere, og at jeg var god, men de forstod det ikke rigtigt. Som far plejede at sige: *“Jeg har aldrig haft brug for en lang uddannelse, og jeg har da klaret mig fint”.* De ville helst have set mig tage en håndværkeruddannelse eller komme i arbejde. De forstod ikke mit ønske om at gå i gymnasiet, og hvorfor jeg måtte sidde oppe den ene nat efter den anden for at færdiggøre opgaver.

Det er ikke fordi, jeg ikke anerkender mine forældres vej i livet. Min far kører sand, grus og sten for grusgraven og er glad for det, og min mor gør rent på skolen. De sætter en ære i at klare sig selv, men har mest forståelse for den type job der er af fysisk karakter. De har ikke meget tilovers for ”slipsedyr” og ”skrankepaver” der ifølge dem udelukkende er sat i verden for at gøre tilværelsen besværlig for manden på gulvet. At være kreativ på et stykke papir er en god hobby, men på ingen måde et eksistensgrundlag, hvis man spørger dem, og de er heller ikke sene til at kommentere på det, når man i nyhederne hører om akademikere der er langtidsledige, fordi der ikke er jobs at få indenfor deres felt. Jeg forstår dem på en måde godt, men jo nærmere dimissionsdagen jeg kommer, des mere sikker bliver jeg på, at jeg vil tage en anden vej end mine forældre gjorde. Jeg vil ikke bare klare mig okay, jeg vil mere end det! Jeg vil tegne noget stort, noget som vil få mit navn på verdenskortet, noget der vil gøre mig til noget særligt! Ligesom arkitekten Bjarke Ingels og firmaet BIG. Ung og ambitiøs med tegninger der blev til mere end bare skitser på et teenageværelse. Nu står der bygninger overalt i verden med hans signatur på. Jeg vil ud i verden, væk fra Arden. Koste hvad det koste vil.

Da jeg startede i gymnasiet, fandt jeg hurtigt sammen med de tre andre fyre fra Arden. Vi havde det mega sjovt sammen, og selvom vi er meget forskellige, deler vi alligevel en fælles drøm. En drøm om at komme væk fra andedammen i Arden. De andre havde det bare på en anden måde... de kunne lettere klare kravene og få gode karakterer, også selvom de brugte en brøkdel af den tid på opgaverne, som jeg gjorde.

Jeg derimod, jeg svedte! Jeg kæmpede med hver en opgave, hvert et regnestykke og hver en linje i ”*skriv et essay*”. Når opgaven endelig var afleveret, skulle man tro det var slut, men spændingen indtil den kom retur med en karakter, var næsten ubærlig. Jeg kunne blive fysisk dårlig, inden årskaraktererne tikkede ind på Lectio, og tiden op til en eksamen var nærmest tortur. Jeg lå hele tiden lige på vippen, mine karakterer var ok, men jeg vidste også, at en enkelt dårlig karakter var nok til at få drømmen til at bryde. Også derfor måtte jeg til tider kæmpe med en snert af misundelse over, hvor let de andre kom igennem det. De kunne bare lave deres opgaver, og så var de perfekte!

Mine venner har familier, som interesserer sig for dem, giver dem drømme og kan hjælpe med opgaverne. De vil under aftensmaden tale om, hvorfor verden ser ud, som den gør, hvad det betyder, at Trump er præsident, eller hvorfor vi overhovedet skal være i EU. I vores familie taler vi om, at stokerfyret snart skal skiftes, det har vi talt om de sidste fire år. Samtalen kan også dreje sig om, hvornår næste tur til grænsen skal være, og hvor mange rammer Slots øl vi skal have med hjem. Det er i sådanne situationer, jeg kan gribe mig selv i at ønske, om det er muligt at bytte mine forældre ud. En skamfuld tanke jeg altid hurtigt forkaster, men ønsket om en familie der kan forstå mig, forsvinder ikke.

Da de andre begyndte at tale om at tage til København, var jeg på. Selvfølgelig, alle fire afsted. Hver vores studie, hver vores nye start, men vi ville fortsat være der for hinanden. That's the dream!

Victor ville gerne have en roommate, og inden jeg havde tænkt mig om, så havde jeg sagt ja... Han begyndte allerede dagen efter at sende mig links til diverse boligsider. Måske det havde været bedre at bo hver for sig, men okay... Nu giver vi det et skud.

Da vi kom til de afsluttende eksaminer, kunne jeg godt se, at jeg var presset på karaktererne. København havde tidligere år ligget højt på adgangskravene, Aarhus en anelse lavere, men hvis jeg lagde mig i selen, så skulle det nok lykkes. De andre brugte størstedelen af læseferien på at hænge ud, og næsten hver dag kom de forbi og hev mig med. ”*Kom nu med... Du klarer det, ligesom så mange gange før*”. ”*Hold nu op, du skal da ikke hjem allerede nu*”.

Victor var nok den værste, han kunne aldrig få nok. Men de andre ville lige så gerne blive ude og nyde friheden fra skolen. Læseferie... tja, de andre læste ikke ret meget andet end etiketten af ølflasken. Frederik havde ligesom en anden undskyldning. Efter han havde fundet sammen med Julie, så havde han en lovlig grund til at blive væk. Så kunne vi andre også komme til at høre lidt om, hvad man nu lavede med sådan en kæreste.

Daniel, han var bare glad, når han kunne komme lidt væk fra sine forældre. At jeg fatter det, det var sgu da mennesker, man gad at snakke med... Men han gad dem ikke.

Når aftenen var forbi, endte jeg altid hjemme på værelset igen. Bøgerne og pensum lå der stadig, når jeg vendte hjem. Det gjorde skitserne og idéerne også... drømmen om noget mere.

Nu alt overstået. Jeg kan ikke gøre mere. Pensum og eksaminer er et overstået kapitel, i hvert fald for nu. Nu er det sommer, og vi kan nyde den sidste tid, inden vi skal afsted mod København for at starte vores nye liv. Inden jeg ved af det, sidder jeg måske på en tegnestue, muligvis ved Bjarke Ingels, og i stedet for mine små kruseduller, ja, så er jeg i gang med at lave noget stort.

For jeg skal være arkitekt. Det er den eneste drøm jeg nogensinde sådan rigtig har haft. Den drøm skal opfyldes, for ellers har jeg spildt min tid og troet jeg var noget, jeg ikke er. Hvis jeg ikke bliver arkitekt, så er jeg vel ikke rigtig noget...

Relationer

Daniel er god kammerat, men han forstår bare ikke helt, hvor heldig han er. Opgaverne laver han på ingen tid og får altid topkarakterer, irriterende... Han har forældre der vil ham og kan drømme med ham, noget han ikke sætter pris på. Han skal starte på medicinstudiet, ligesom hans far og farfar har gjort det før ham. Han er god nok, det er bare svært ikke at være misundelig på én der har alt.

Victor, gruppens sociale igangsætter. Altid i gang med at lave aftaler om, at vi skal mødes. Han har altid penge på lommen så vi kan få en omgang mere, så vi ikke skal hjem med det samme. Bor ved sine plejeforældre, men virker glad for dem. Vi skal bo sammen, det bliver nok godt nok, hvis jeg altså får fred til at have fokus på studiet. For afbrydelser er der nok af, når man er sammen med Victor.

Frederik skal starte på politiskolen efter ferien. Han er sgu skarp nok og ja, så fandt han sig også lige en lækker kæreste - Julie. De har dog besluttet at gøre det forbi, nu hvor de skal starte på uddannelse i hver deres ende af landet. Respekt for, at han følger sine drømme og holder øjnene på bolden.

Far og mor, Jan og Lis. Far kører lastbil for grusgraven, mor gør rent på folkeskolen. Begge kærlige og hårdtarbejdende på deres egen måde. Men de har aldrig rigtig forstået hvorfor mine drømme er som de er. De accepterer det. Men accept har aldrig været det samme som støtte.

Opsummering og overvejelser

Benjamin er 19 år gammel, og er lige blevet student fra Støvring Gymnasium. Benjamin har haft svært ved skolen, og har kæmpet hårdt for hver en karakter. Det er svært at være ung og have store drømme om at blive arkitekt, når man skal arbejde ekstraordinært hårdt for resultaterne. Samtidig forstår Benjamins forældre ikke behovet for en uddannelse, de har klaret sig fint uden. Benjamin har søgt ind på arkitektstudiet i København som første valg, men har samtidig også søgt ind i Aarhus som andet valg, uden de andre ved det. Benjamin har sagt ja til at ville dele lejlighed med vennen Victor.

Du skal gøre Benjamin til din karakter. Brug nedenstående spørgsmål som inspiration til din fortolkning.

- Benjamins store drøm har altid været at blive arkitekt. Hvor langt vil Benjamin gå for at få drømmen til at gå i opfyldelse? Og kan Benjamin være noget uden at være arkitekt?
- Benjamin bruger størstedelen af sin tid sammen med vennerne. Men er det et jævnbyrdigt forhold, og hvad betyder venskab egentlig?
- Benjamin har kæmpet for at sikre sig et ordentlig gennemsnit. Men for vennerne har karaktererne aldrig betydet det store. Hvordan påvirker deres ligegyldighed Benjamin?
- Benjamins familie forstår ikke hans iver efter at uddanne sig. Hvad gør det ved Benjamin, når de ikke kan sætte sig ind i den drøm, som fylder så meget for ham?
- Hvad er lykke for Benjamin, og hvor finder han den?

Internet og sociale medier

Herunder er der uddrag af Benjamins seneste liv på de sociale medier, google, sms'er og lign. Brug dem til at få et greb om rollen og som inspiration til fortolkningen af ham.

- **Googlesøgning:** Karakterskala og adgangskrav på arkitektstudiet?
- **Facebookopdatering** - *“Første eksamen imorgen - X fingre for mig”*
- **SMS-samtale**
 - *“Jeg har sagt ja til at vi besøger bedstemor i morgen, det bliver fra morgenen af”.*
 - *Mor... Skal læse i morgen. I overmorgen er det samf. eksamen og jeg mangler stadig meget at læse op på”.*
 - *“Du har brugt hele ugen. Du må da snart være færdig. Bedstemor håber på, at du kommer med”.*
- **Messengerbesked:** *“Se lige de her lejligheder... [links til større lejligheder i KBH.] Mange af dem ligger tæt på Daniels lejlighed. Fuck jeg glæder mig til vi skal bo sammen... /Victor”.*
- **Artikelserie:** KBH vs Aarhus. *“Hvor finder man det bedste studiemiljø? - Se her, hvorfor Aarhus er kåret som årets studieby”*
- **Googlesøgning:** Arkitektur, arkitektfirmaer, Bjarke Ingels, BIG, New York architecture, nordic architecture

Victor

Kære spiller, du skal spille Victor.

Victor er 19 år gammel, og er lige blevet student fra Støvring Gymnasium. Victor flyttede ind ved sine plejeforældre Søren og Hanne, da han var ½ år gammel. Victors biologiske mor efterlod ham ved myndighederne, og han har ingen kontakt til hende. Ingen ved hvem den biologiske far er. Victor har søgt ind på Film og Medievidenskab i København og leder efter en delejlighed med venen Benjamin.

Victor er en del af gruppen af venner fra Arden. Gruppen består udover Victor af **Daniel, Benjamin og Frederik**.

På de følgende sider kan du læse nogle af Victors tanker. Det er ikke vigtigt, at du husker teksten minutiøst. Brug teksten som inspiration til at komme ind under huden på Victor. Rollebeskrivelsen afsluttes med en oversigt over relationer samt en opsummering.

Victor

Venskab er en forunderlig størrelse. Hvornår er man venner, og hvornår er man bare bekendte? Jeg havde haft lidt med de andre fyre fra Arden at gøre tidligere, jeg kendte dem fra skolen og et par af dem fra børnehaven. Men det var først da vi startede på gymnasiet i Støvring, at vi blev en gruppe. *Dem fra Arden...* Sådan blev det.

Vi tog toget frem og tilbage hver dag. Vi kørte sammen altid, om det var efterår, vinter, forår eller sommer. Om det var mandag morgen på stationen med morgenhår og ugidelighed eller fredag til middag for at nå hjem og gøre klar til fest om aftenen på gymnasiet. Vi var altid sammen.

Jeg har aldrig været en del af noget, som det vi var. Det var, som om vi altid havde været sammen og været venner, selvom det først startede første skoledag. Jeg husker det, som var det i går, den første tur hjem. Der var masser af indtryk, der skulle bearbejdes, snakken gik og alle bød ind. Vi grinte og smed om os med dårlige jokes, vurderinger af pigerne og andre teenagetåbeligheder - vi lagde planer som fire ægte kumpaner.

Sådan gik årene egentlig. Men da vi alle boede i Arden, blev vi oftere her i byen i stedet for at tage til Aalborg som så mange andre gjorde. Vi havde nok i os selv. Så længe vi kunne hænge ud med hinanden, så var det fuldstændig ligegyldigt, hvad vi lavede.

Vores forældre og klassekammerater forstod det aldrig helt. Hvordan hinandens selskab var nok. Jo bevarer, vi talte jo om noget eller lavede et eller andet. Men det var, som om vi ikke havde brug for at tåge rundt og lede efter en undskyldning for at være sammen. Det var det mest logiske i verden, at vi skulle mødes et eller andet sted i byen eller inde i skoven.

Min mor, ja det kalder jeg hende, selvom hun jo sådan set er min plejemor. Min biologiske mor magtede mig åbenbart ikke, så jeg blev sendt i plejefamilie. Fuck hende, hun betyder alligevel ikke noget! Nå... men min mor har indimellem spurgt ind til om jeg ikke havde en pige eller en hobby, jeg kunne bruge tiden på. Hun undrede sig, og jo... det er sgu nok lidt spøjst, at det eneste man talte om og brugte sin tid på, det var at være en del af den gruppe. Det var bare ligesom det eneste, der gav mening for mig at bruge min tid på.

Skolen, det gik fint nok. Jeg lavede lige akkurat nok og bød tilpas ind, så jeg gik under radaren for lærernes evindelige spørgsmål. Jeg var til stede og jeg bundskrabede på ingen måder karakterskalaen. Et par af opgaverne blev da også løst ved bare at finde noget en anden havde lavet. For der hvor jeg levede mit liv, det var så snart, der var pause, eller vi var på vej hjem, for så at have en plan for resten af eftermiddagen og aftenen, sammen.

Så længe jeg bare kunne være sammen med én af dem, så gik det. Jo flere jo bedre, men én var bedre end ingen. For så snart jeg var alene, så havde jeg kun mine tanker. Tanker der bragte mig fra den ene mørke afkrog til den anden.

Min mor og far er gode nok. Men de er nok lige lovlig pædagogiske, så de overanalyserer alt, og det orker jeg simpelthen ikke i længden. *"Hvorfor kan du ikke være alene bare en enkelt aften?" "Hvorfor tror du, at du har behov for at være sammen med andre hele tiden?"* Hvor fanden skulle jeg egentlig vide det fra? Og er det vigtigt? Det har jeg svært ved at forestille mig!

Gutterne derimod, de tager dig, som du er - ikke noget pis!

Jeg tror indimellem, at de tre andre blev trætte af den konstante pressen på fra min side, men når vi så lavede noget, så havde vi det jo pisse sjovt. At jeg så smed en skærv i for at få det til at lykkes, det var hvad det var. En enkelt eller to omgange mere, bare for at få dem til at blive lidt længere.

"Fuck nu det tog! Jeg gi'r en taxa...!"

"Jeg har købt shots og bajere, så nu drikker vi... ikke det pis med at tage hjem!"

“Jeg har lige åbnet den her flaske... nu stopper i fandeme med alt det svagpisseri”.

Jeg er sikker på, de blev trætte af mig, når jeg lavede de finter, og jeg kan godt selv se det. Men når aftenen var i gang, og vi var sammen alle sammen, så gav det så meget mening. Det vi havde, det skulle et klokkeslæt eller dagen i morgen eller nogen andre end os selv ikke diktere.

Det her... det varer evigt, og så er alt andet jo egentlig ligegyldigt. Sådan nogle venner er ikke noget, der hænger på træerne, i hvert fald ikke i den skov, jeg bor ved.

Da vi kom på den anden side af nytår, kunne vi alle begynde at se en ende på det hele. De andre glædede sig mere og mere. Jeg ku' bare mærke hvordan det hele strammede til, mareridt og søvnløse nætter. Så vi var så meget sammen, som vi overhovedet kunne være. Ingen alenetid, hvor negative tanker kunne få tid at fæstne sig.

København... jeg ved ikke, hvem der kom på ideen, måske var det mig... det var det sikkert. Men hvis vi alle tog afsted og alle fandt et studie derovre, så ville alt fortsætte. Og inden vi vidste af det, så havde vi søgt ind. Jeg fandt "Film og medievidenskab"... Den lå sgu til højrebenet, men det ku' også ha' været så meget andet, det var sådan set ikke det, der betød noget.

Benjamin og jeg snakkede om lejlighed, og inden vi vidste af det, søgte vi på en delejlighed. Jeg ved ikke hvem der kom på ideen, måske var det mig... men fuck det var fedt. Alle mand ombord, kul på kedlen! Fuld ild! Kursen er er sat mod København!

De sidste dage på gymnasiet gik slag i slag. Eksaminer, fester og endnu mere fest og nu er det endelig sommer. Vi har ikke fundet noget at bo i endnu, men vi har masser af tid. Nu står den på hygge, inden kumpanerne stævner ud på nye eventyr, sammen!

Relationer

Daniel søger ind på medicinstudiet, om det er hans idé eller forældrenes, det ved jeg sgu ikke helt. Men han har brug for at komme væk fra forældrene og få luft under vingerne. Han sku' bare tage og få sagt fra og gøre, hvad der passer ham.

Benjamin søger ind på arkitektstudiet. Han har virkelig kæmpet for at få karaktererne op, for at kunne komme ind. Vi skal bo sammen. Han er frisk på ideen, men det er nok mig, der presser mest på.

Frederik søger ind på politiskolen, hans store drøm. De sidste par måneder, har han været lidt fraværende. Han fik sig en kæreste, Julie, men de har aftalt at gå hver til sit nu, hvor vi alle skal til København og hun skal til Aalborg. Træls for ham, men fedt for os, så stopper han forhåbentlig med at være så kærestekedelig.

Plejeforældrene – Søren og Hanne. Jeg elsker dem, og de har været der for mig i modsætning til mine biologiske forældre. Indimellem bliver det lige lovligt meget navlepilleri, når de begynder at stille spørgsmål til følelser og tanker. Det bliver underligt at flytte væk fra dem. Men jeg har jo mine venner hos mig i stedet.

Opsummering og overvejelser

Victor er 19 år gammel, og er lige blevet student fra Støvring Gymnasium. Victor flyttede ind ved sine plejeforældre Søren og Hanne, da han var ½ år gammel. Victors biologiske mor efterlod ham ved myndighederne, og han har ingen kontakt til hende. Ingen ved hvem den biologiske far er. Victor har søgt ind på film og medievidenskab i København og leder efter en delejlighed sammen med vennen Benjamin.

Du skal gøre Victor til din karakter. Brug nedenstående spørgsmål som inspiration til din fortolkning.

- Victor har haft en god barndom hos sine plejeforældre, alligevel har Victor ikke fundet sin egen plads i livet Hvorfor? Hvad er det Victor mangler, hvis han overhovedet mangler noget?
- Victor bruger størstedelen af sin tid sammen med vennerne. Men er det et jævnyrdigt forhold, har vennerne i ligeså høj grad brug for Victor, som han har for dem, og hvad betyder venskab egentlig?
- Victor har mere eller mindre valgt et tilfældigt studie i København. Hvor meget betyder studielivet, København og fremtiden egentlig for Victor?
- Hvad gør ensomhed ved Victor, for når han er alene presser mørkere tanker på. Hvad er det for tanker, og hvorfor fylder de så meget i hans bevidsthed?
- Hvad er lykke for Victor, og hvor finder han den?

Internet og sociale medier

Herunder er der uddrag af Victors seneste liv på de sociale medier, google, sms'er og lign. Brug dem til at få et greb om rollen og som inspiration til fortolkningen af ham.

- **Googlesøgninger:** Lejligheder i KBH
- **Googlesøgninger:** Delejlighed i KBH
- **Googlesøgning:** Flyttemand - Arden til KBH
- **SMS fra banken:** *Saldoopgørelse. Din saldo står nu i -13.457,86 kr. og har overskredet din kassekredit på 10.000 kr.*
- **SMS fra banken:** *Skal vi hæve kassekreditten til 25.000 eller 50.000kr? Ring og book et møde, så kan vi tale om dine muligheder.*
- **Googlesøgning:** SU-lån - kan man låne forud?
- **Reklame/Facebook advert:** Kvik-lån på 2 min - lån op til 100.000kr., få pengene i hånden indenfor 24 timer.

Frederik

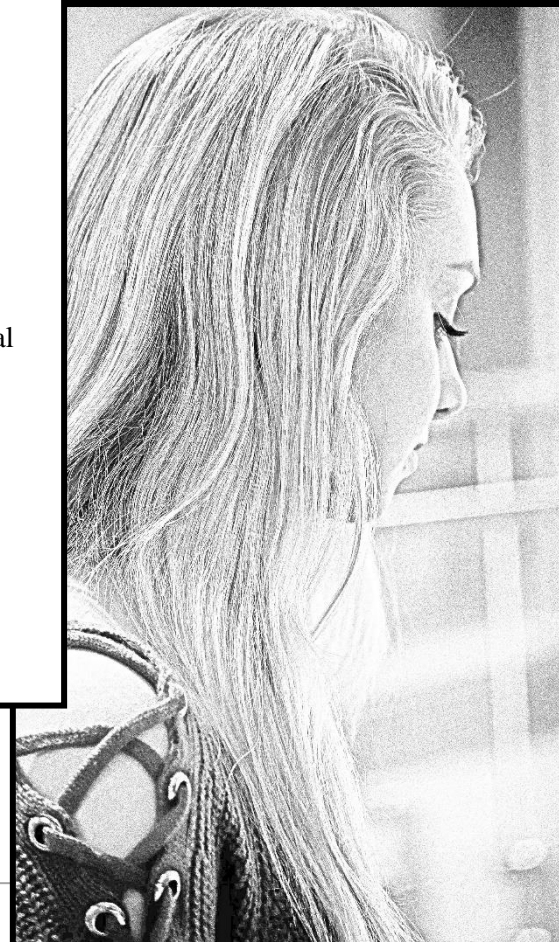
Kære spiller, du skal spille Frederik.

Frederik er 20 år gammel og den ældste i vennegruppen. Frederik er lige blevet student fra Støvring Gymnasium og har søgt ind på politiskolen i København, en mangeårig drengedrøm, der nu bliver virkelighed.

Frederik fik for få måneder siden en kæreste på gymnasiet, Julie. Hun er Frederiks første kæreste og på en måde den helt store kærlighed. Men da Julie og Frederik allerede havde søgt ind på hver deres uddannelse i hver ende af landet, gav det mest mening at ende forholdet mindeligt. Det har gjort ondt, men de kan ikke se nogen anden udvej. Politiskolen ligger i København, og Julie har arrangeret delejlighed med en veninde, hun skal studere med i Aalborg.

Frederik er en del af gruppen af venner fra Arden. Gruppen består udover Frederik af **Daniel, Benjamin og Victor**.

På de følgende sider kan du læse nogle af Frederiks tanker. Det er ikke vigtigt at du husker teksten minutiøst. Brug teksten som inspiration til at komme ind under huden på Frederik. Rollebeskrivelsen afsluttes med en oversigt over relationer samt en opsummering.

Det er nærmest en kliché. Som hentet fra en af novellerne i danskundervisningen eller fra alle de pladderromantiske film. Når man møder kærligheden, så rammes man af... Ja, lynet. Men ikke på den måde jeg altid har tænkt det, at man bliver slået i gulvet af enorme kræfter og ikke rejser sig igen. Nej, det skal nok nærmere forstås som den energi kroppen pludselig fyldes af, den energiindsprøjtning der pludselig gør, at man sitrer og har sådan en slags ud-af-kroppen-oplevelse, hvor man ikke rigtig kan mærke sig selv.

Jeg havde aldrig haft det sådan før. Jeg har glædet mig over ting, og haft masser af gode oplevelser i mit liv. Men jeg har aldrig haft det på samme måde, som da jeg for første gang holdt Julie i hånden. Hvordan vi flettede vores fingre sammen, lod dem lege med hinanden. Eller den første gang vores læber mødtes, lige akkurat nok til at de strejfede, ikke mere, for så at presse sig helt tæt og til sidst forsvandt vi ind i hinanden i dybfølte og lidenskabelige kys for at glemme tid og sted. Det var først med hende, jeg mærkede mig selv helt.

Hun var den første pige jeg kyssede sådan rigtigt med, og hun er den eneste pige jeg har været i seng med. Vi var på ingen måde hurtige over stepperne i forhold til at gå hele vejen, men det gav god mening for os begge, og vi havde lyst til at nyde hinanden fuldt ud. Især fordi vi godt begge kunne se, hvor det bar hen.

Vi havde begge planer for fremtiden. Hun ville til Aalborg for at studere psykologi, og havde arrangeret delejlighed med en veninde. Jeg skulle med gutterne til København. Jeg havde hele tiden vidst, at jeg skulle den vej, men det var en glædelig overraskelse, at de andre ville med. Men efter jeg fandt sammen med Julie, der havde gået i parallelklassen og været lige for øjnene af mig de sidste tre år, ja så blev jeg i tvivl. Eller, tvivl er ikke det rigtige ord, men i de sidste mange år har målet været at komme på politiskolen. Jeg har aldrig overvejet andet, aldrig haft andre drømme. Politibetjent, det er det jeg skal være! Men den urokelige idé om, hvordan livet efter gymnasiet skulle være, den blev fuldstændig vendt op og ned, da hun for alvor kom ind i billedet. Ikke fordi vi forsøgte at ændre hinanden eller vælge om, men nok nærmere fordi vi ikke gjorde det. Vi forstod hinanden og de løfter vi havde givet til vores venner. Vi havde drømme som vi begge vidste lå til grund for valget om at flytte hver vores vej, så derfor var det også bare endnu mere smertefuldt at sige farvel til én som rent faktisk forstod det hele. Vil det overhovedet være muligt at finde en anden som hende...?

Daniel, Benjamin og Victor har i de sidste år været en ret stor del af mit liv. Vores venskab har været ubrydeligt, vi har hængt op og ned af hinanden. Været der for hinanden i vores op- og nedture, hvor store de nu kan være, når man er en 18-19 år. Men vi har været der. Jeg havde egentlig ikke troet, at man kunne opbygge så stærke venskaber på så kort tid. Men fuldstændig som med Julie, så fandt vi fire bare noget sammen. Noget helt særligt.

Det var nok også derfor, de accepterede, at jeg de sidste par måneder zonede ud af venskabet og brugte størstedelen af tiden med Julie. Jeg kunne godt mærke på dem, at de manglede mig. Især Victor, han var ikke sen til at kommentere, hvor jeg brugte tiden henne. Men de vidste lige så godt som jeg, at når det blev sommer, så ville det være ovre mellem Julie og jeg. Og så var det der jeg ville få brug for vennerne, og som altid, ville de være der for én.

Så kom dagen. Den sidste dag med alle dem vi havde tilbragt de sidste tre år med. Vi kørte i lastbil hele dagen, løb rundt i rundkørslerne med øl i hånden. "I dytter og båtter, vi drikker og blotter!". En sindssyg dag. Om aftenen var der fest på gymnasiet, alle var med, selv dem der tidligere havde holdt sig langt væk fra festerne.

Et enkelt øjeblik under festen, mødtes vi alle fire. Vi holdt om hinanden, og Victor får i sin fuldskab råbt, hvor fedt det er, at vi alle skal afsted sammen. I larmen og i fuldskaaben istemmer vi hans begejstring. Vi skal afsted, sammen! Vi har sgu en aftale. Pagten er indgået!

Julie skulle dagen efter festen afsted til USA med sin familie, autocamperferie med sine forældre og lillebror. Vi havde derfor besluttet at sige farvel til hinanden, inden festlighederne begyndte, i håb om, at vi den sidste aften kunne more os og opleve den eufori det er, at have afsluttet tre opslidende år med lektier, eksaminer og konstant pres.

Hvor svært kan det egentlig være at sige farvel til en, man kun har kendt i få måneder? Det var min indgangsvinkel til vores afsked, men jeg skal love for, at jeg blev klogere! Julie havde på ganske kort tid gået fra at være i periferien af min bekendtskabskreds til at være en af de vigtigste personer i mit liv. Derfor blev afskeden også en del mere tårevædet, end jeg er villig til at indrømme, men beslutningen var truffet og stod ikke til at ændre. Man forkaster da ikke bare en livslang drøm for en man har datet et par måneder?

Vi forsøgte begge at få det bedste ud af situationen, og formåede også at have en uforglemmelig dag og aften. Selvom det ret beset ikke var meningen, fandt vi pludselig os selv på dansegulvet i tæt omfavelse. En sidste dans, et sidste kys. Hold kæft, hvor var hun dejlig! Med et udseende så de fleste fyre vender sig efter hende, og en personlighed der gør, at man efter kort tid har lyst til at indvie hende i selv de dybeste hemmeligheder. Sådan én er Julie... hun har bare det hele. Det sidste kys gjorde ondt helt ind i sjælen, og da hun vendte ryggen til og forlod festen tog hun en lille del af mig med sig. En lille flig af mig, der efterlod et ar i mit hjerte.

Resten af festen er temmelig uklar for mig. Jeg mindes jägerbombs, cigaretter og fornemmelsen af en kold fadøl, der blev væltet ned over mine lår. Smerten i brystet blev dulmet af alkohol, men jeg vidste, det var på lånt tid. Heldigvis var mine venner der for mig, og de tilgav, at jeg var en smule fraværende. Vi havde jo tiden foran os. Jeg havde valgt dem og min drøm om at blive betjent. En hård beslutning, men uden tvivl den rigtige. Det er i hvert fald det, jeg overbeviser mig selv om.

Nu er det sommer. Den første dag i det "nye liv"... Vi fire har aftalt at nyde den sidste tid i Arden, inden vi flytter, men lige nu har jeg ikke lyst til det store... Jeg har tømmermænd, og det er på alle tænkelige måder.

Relationer

Daniel har indimellem været svær at greje. Hvad er det egentlig, han vil? Han skal starte på medicin i København, ligesom sin far og farfar. Men han har aldrig talt om det... ikke på den samme måde som jeg nok gør det med politiskolen eller Benjamin gør det med arkitektuddannelsen. Hans forældre ser noget prestige i, at deres søn bliver til noget. Det virker bare ikke til, Daniel er på samme blad som dem. Jeg er dog glad for, at vi kan følges. Han er nok min bedste ven.

Benjamin har virkelig kæmpet for at få eksamen og karaktererne i hus, respekt for det. Men han har nok sat barren lidt højt, nu hvor han har haft så svært ved at få karaktererne. Det er ikke os eller hans familie, der har sagt, han skal være arkitekt, det er ham selv. Bare han kommer med til København, hvad end han så laver, så er jeg glad. Han og Victor skal bo sammen i København.

Victor er nok den, som holder det hele sammen. Han har hele tiden været drivkraften for at vi skulle til København, og han er nok også grunden til, vi har været så meget sammen. For det meste har det bare været fedt, at han har hevet os sammen. Et par gange har det været for meget, som om han ikke magter noget på egen hånd, men han vil ikke rigtig åbne op om, hvorfor det er.

Julie - Gymnasiøkæreste de sidste to måneder. "The one that got away?" Flytter til Aalborg med en veninde for at studere psykologi.

(Julie er Frederiks primære biperson. Forældrene er skrevet på listen, så du kan inddrage hvis behovet opstår)

Mor og far, Ann og Karsten. Mor er fysioterapeut, far er selvstændig ejendomsmægler. De er der, når jeg har brug for dem. En vaskeægte kernefamilie.

Opsummering og overvejelser

Frederik er 20 år gammel og er lige blevet student fra Støvring Gymnasium. Frederik har søgt ind på politiskolen i København, en mangeårig drengedrøm der nu bliver virkelighed.

Frederik fik for få måneder siden en kæreste på gymnasiet, Julie. Hun er Frederiks første kæreste og på en måde den helt store kærlighed. Men da Julie og Frederik allerede havde søgt ind på hver deres uddannelse i hver ende af landet, gav det mest mening at ende forholdet mindeligt. Det har gjort ondt, men de kunne ikke se nogen anden udvej. Politiskolen ligger i København, og Julie har arrangeret delejlighed med en veninde, hun skal studere med i Aalborg.

Du skal gøre Frederik til din karakter. Brug nedenstående spørgsmål som inspiration til din fortolkning.

- Frederik skal endelig afsted til København og ind til politiet. En drøm er gået i opfyldelse, men hvorfor er Frederik så ikke glad?
- Kan man efter to måneders flirt og forelskelse have fundet den eneste ene? Hvad er kærlighed, og hvad ved Frederik egentlig om det?
- Frederik bruger størstedelen af sin tid sammen med vennerne. Men er det et jævnyrdigt forhold, og hvad er et venskab? Forstår de overhovedet hvad Frederik gennemgår, de har jo ikke haft kærester og drømme som Frederik?
- Hvad er lykke for Frederik, og hvor finder han den?

Internet og sociale medier

Herunder er der uddrag af Frederiks seneste liv på de sociale medier, google, sms'er og lign. Brug dem til at få et greb om rollen og som inspiration til fortolkningen af ham.

- **Facebook** - Julie har ændret civilstatus - *“Julie er nu i et forhold med Frederik”*
- **Messengerbesked fra Julie:**
 - *“Jeg vil ønske du var her lige nu Frederik. Jeg ligger kun med trusser på i sengen, og kunne godt bruge en hånd til at hjælpe med at få dem af... der er så varmt ;)”*
 - *“Hvis jeg nu lige kom forbi og hjælp dig af det varme tøj. Hva så bagefter...? ;)”*
- **Messengerbesked fra Julie:** *“Vi har fået lejlighed! Den ligger ude tæt ved universitetet, så det er perfekt. Nu mangler vi bare et brev der fortæller vi er inde :)”*
- **Messengerbesked fra Julie:** *“Hvor ville jeg ønske at vi havde mødt hinanden noget før, så vi ikke stod i den her situation...”*
- **Besøg på Julies Facebook profil**
- **Facebook** - Julie har ændret civilstatus - *“Det er kompliceret”*
- **Endnu et besøg på Julies Facebook profil**

Bipersoner

Daniels forældre – Erik og Ulla

Erik er læge på Arden lægehus - Principfast, forventningsfuld, autoritet, voldsom.

Ulla er bibliotekar på Arden bibliotek – Forventningsfuld, ovenud stolt, tilbageholdende, konfliktsky.

- *Skål Daniel. For en veloverstået gymnasietid, nu træder du for alvor ind i de voksnes rækker. Din mor og jeg glæder os sådan på dine vegne. Gid det var mig der skulle læse medicin igen.*

- *Dit utaknemmelige lille... Hvad din mor og jeg ikke har gjort for dig... og så betaler du os tilbage på den måde!*

- *Du gør din far så stolt Daniel - og mig også... Vi er så stolte.*

Benjamins forældre – Jan og Lis

Jan kører lastbil for grusgraven – Arbejdsom, ”*Det gode liv er ikke kun uddannelse*”, Har ikke meget tilovers for ”mappedyr”, glad for sin plads i livet.

Lis gør rent på folkeskolen – ”*Det simple liv er et godt liv*”, ydmyg

- *Bilen skal vaskes, kom ud og få det klaret... Nej det skal være nu, den opgave kan du altid få skrevet færdig, der er vejr til bilvask nu, det kan ikke vente.*

- *Jojo, uddannelse er da godt nok. Men pas nu på med at næsen ikke kommer så højt op, at du snubler over manden der knokler på gulvet.*

- *Tag nu ud og hyg dig med vennerne, Benjamin... Man bliver ikke kun noget af at sidde og glo ned i bøgerne.*

Victors plejeforældre – Søren og Hanne

Søren er formand på savværket – Stilfærdig nordjyde, lun, underspillet.

Hanne er pædagog – Meget pædagogisk, nysgerrig på mennesker, kærlig, omsorgsfuld, analyserende, direkte.

- *Hvis du bare ville fortælle hvad der foregår inde i hovedet på dig. Vi er her for dig, vi er her for at støtte dig. Er det din mor du tænker på? Er du bange for at vi ikke er din familie mere når du flytter til København?*

Frederiks ekskæreste - Julie

Julie – 19 år, student fra vennernes parallelklasse, skal starte på psykologistudiet i Aalborg. Hun har planlagt at bo sammen med en veninde. Kommer fra en solid kernefamilie med forældre der støtter Julie i hvad end hun vælger.

Dybt forelsket i Frederik, men ved også godt at kærligheden ikke altid vinder. Julie er i USA på ferie med familien i størstedelen af scenariet.

Scener i første og anden akt er i form af flashbacks eller telefon/sms/skype eller lign.

Frederiks forældre - Ann og Karsten

Ann er fysioterapeut

Karsten er selvstændig ejendomsmægler

Kærlige forældre der vil Frederik det bedste. De er ikke med i nogle af de på forhånd bestemte scener, men kan bruges hvis behovet opstår.

Handouts

Bilag 1-5

Bilag 1 – Daniel, mailen fra dekanen

Bilag 2 – Benjamins optagelsesbrev

Bilag 3 – Victors optagelsesbrev

Bilag 4 – Frederiks optagelsesbrev

Bilag 5 - Mindeoversigt

Emne: Vedr. Daniel og studiestart

Til; Erikholm@ardenlægehus.dk

Kære Erik,

Tak for sidst.

Efter vores samtale tjekkede jeg ansøgningerne igennem, men Daniels er ikke iblandt dem. Der må naturligvis være tale om en fejl i systemet, så jeg har konfereret med studiekoordinator Inge Gotfredsen og aftalt, at hun tilføjer Daniel til den kommende årgang på medicinstudiet, med start den 1. september.

Der er naturligvis behov for at få formalia klaret hurtigst muligt, så jeg håber du vil bede Daniel sende en ansøgningsblanket til hende snarest. Husk at vedhæfte afgangsbetaling.

Mailadresse: studiekoordinator@sund.ku.dk

Så snart det er på plads får han information om tidspunkt, adresser, pensumliste osv. tilsendt.

Giv lyd, hvis der skulle opstå problemer, eller hvis I er i tvivl om noget.

Hils Ulla og Daniel

God weekend

Med venlig hilsen,
Mogens Olvind-Kreutler

Dekan
Cand. med., professor, dr.med.
dekan@sund.ku.dk

Tlf.: +45 3532 7051 (sekretariat)
[Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet](#)
[Københavns Universitet](#)
Blegdamsvej 3B
2200 København N

Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for Forskning og Uddannelse
Den Koordinerede Tilmelding
Bredgade 40 1260 København K
Tlf. 7231 8481/7231 8869

København 28 juli 2018

Benjamin Olesen

If you want to read this letter in English, please visit www.ufm.dk/en/admission/rejection

Du har søgt optagelse på en eller flere videregående uddannelser tilsluttet Den Koordinerede Tilmelding.

Du er ikke blevet optaget på dit førstevalg:

*Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering –
Philip De Langes Allé 11, Bygning 72
1435 København K*

Når du ikke er blevet optaget, skyldes det, at der har været adgangsbegrænsning på den eller de uddannelser, du har søgt, dvs. der har været flere ansøgere, end der er studiepladser til. Uddannelsesstedet har efter vurdering af den enkelte ansøgers kvalifikationer optaget de bedst kvalificerede ansøgere.

På www.ufm.dk/optag/afslag finder du en pjece, hvor du kan læse om de udvælgelseskræterier, som uddannelsesstederne har vurderet ansøgere på.

Tillykke. Du er blevet optaget på dit andetvalg:

*Arkitektskolen Aarhus
Nørreport 20
8000 Aarhus C*

Studiestart d. 1. september 2018

Du vil indenfor 5 arbejdsdage modtage informationer fra uddannelsesstedet på e-boks angående studiestart. Hvis du ikke modtager noget, så ring til det pågældende uddannelsessted for at forhøre dig om din situation. Med venlig hilsen

Anja Palm

Områdeleder for optagelsen i Den Koordinerede Tilmelding
Styrelsen for Forskning og Uddannelse

Uddannelses- og Forskningsministeriet
Styrelsen for Forskning og Uddannelse
Den Koordinerede Tilmelding
Bredgade 40 1260 København K
Tlf. 7231 8481/7231 8869

København 28 juli 2018

Victor Sähl

If you want to read this letter in English, please visit www.ufm.dk/en/admission/approval

Du har søgt optagelse på en eller flere videregående uddannelser tilsluttet Den Koordinerede Tilmelding.

Tillykke. Du er blevet optaget på dit førstevalg:

*Bachelor i Film- og medievidenskab
Det Humanistiske Fakultet
Københavns Universitet
Karen Blixens Plads 8
2300 København S*

Studiestart d. 1. september 2018

Du vil indenfor 5 arbejdsdage modtage informationer fra uddannelsesstedet på e-boks angående studiestart. Hvis du ikke modtager noget, så ring til det pågældende uddannelsessted for at forhøre dig om din situation.

Med venlig hilsen

Anja Palm

Områdeleder for optagelsen i Den Koordinerede Tilmelding
Styrelsen for Forskning og Uddannelse

Rigspolitiet, Politiskolen
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby
Tlf: 45 15 27 30
E-mail: politiskolen@politi.dk

KØBENHAVNS POLITI

Brøndby 28 juli 2018

Frederik Mische Nielsen

Tillykke. Du er blevet optaget på Politiskolens basisuddannelse.

Dette er besluttet med udgangspunkt i din ansøgning og fra resultaterne fra prøvedagen d. 6. juli 2018

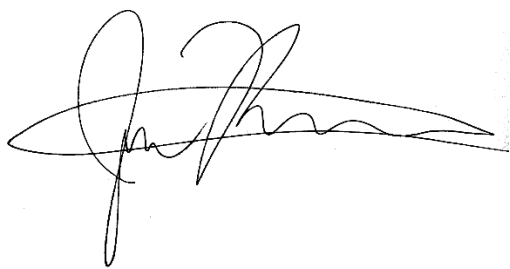
Uddannelsesstart er 1. september 2018 på:

Politiskolens Basisuddannelse
Politiskolen
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby

Studienummer: 18345

Har du spørgsmål angående dit optag på uddannelsen kan de stilles på politiskolen@politi.dk eller på tlf. 45 15 27 30.

Med venlig hilsen

Jan Rørum

Politiinspektør
Rigspolitiet, Politiskolen
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby

Mindeoversigt

Brug følgende minder som inspiration til vennernes oplevelser sammen. Brug dem, ændr dem og/eller find på jeres egne minder.

En aften med en vild afslutning

Den aften hvor I sneg jer ind på savværket. Vagten der pludselig dukkede op, flugten over hegnet.

- Fællesskabet, grin, adrenalin, en sjov historie...

Togtur hjem

Et par af jer tager tidligere hjem fra en fest på gymnasiet, men I falder begge i søvn og vågner, da I rammer Aarhus banegård. Det ender med, at I kommer senere hjem end alle andre, fordi I ender med at skulle hentes i Aarhus, en times kørsel fra Arden.

- En god historie der bare bliver bedre. *"Fortæl den nu... Hvordan var det nu det var?"*

Vinterbadning ved søen i skoven

I lånte nøglerne til vinterbaderhytten nede ved søen. I fik tændt op og kastede jer i den vinterkolde sø. Hvem var længst i det kolde vand?

- Fællesskab og manddom

Tømmermandstur på McDonalds

I snupper en af jeres forældres biler og kører en tur til McDonalds ude ved motorvejstilkørslen. På vejen retur punkterer I og ender med at skulle gå de sidste 9 km hjem til Arden. I skulle have lavet et større refill på jeres cola...

- En dårlig situation bliver til et godt grin

Dengang i klassen...

"Kan I huske dengang slangen gik af bunsenbrænderen, og der stod en stikflamme på et par meter ud i fysiklokalet?"

"JA... Højre side af Mettes hår blev helt krøllet og svedent!"

- En sjov historie fra gymnasietiden, vandrehistorie, røverhistorie eller lign.

Bilag 6

Opstart af spillet

Det spillerne skal vide inden scenariet går i gang.

Foromtale

Titel: I skyggen af skoven

Forfatter: Rasmus Troelsen

Tre stikord: "Coming of age", drama, venskab

Foromtale:

Et øjeblik under festen mødes vi alle fire. Vi holder om hinanden og Victor får i sin fuldskab råbt hvor fedt det er, at vi alle skal afsted sammen. Vi istemmer hans begejstring. Vi skal afsted, sammen! Vi har sgu en aftale.

I skyggen af skoven handler om fire unge mænd som bor i en by i udkanten af Rold Skov. Studenterhuen er i hus, og de kan nu se frem til en sommer med øl, samvær og frihed. Gennem gymnasietiden er der udviklet et stærkt venskab, et venskab som til alles glæde ikke brydes efter ferien- de har aftalt at følges til København for at læse videre.

Vi følger vennerne i de hyggelige stunder, men også når Alvoren melder sig. Når forventninger ikke indfries og drømme brister. Når venskab, kærlighed, familie og fremtid skal gå op i en højere enhed.

Scenariet handler om at være ung, om balancegangen mellem ønsket om at være sammen og behovet for at stå på egne ben. Om at træffe afgørende valg, om frygten for ikke at slå til, om familie, forventninger og det at blive voksen.

Lokalitet:

Scenariet foregår i og omkring Arden, en mindre by i Nordjylland. Arden er en stationsby med omkring 2500 indbyggere som ligger i den sydlige del af Rold Skov ca. 40 kilometer syd for Aalborg. De fire venner har sammen gået på alment gymnasium i Støvring, som er en mellemstor by mellem Arden og Aalborg. Det tager 10 min. at komme dertil med tog.

Der er to dagligvarebutikker og et par pizzerier i Arden. Enkelte sejlivede selvstændige driver forretning, men skal man på shopping må man tage til en af de større byer. Det samme gælder hvis man har lyst til en festlig bytur. Arden har et enkelt værtshus, men det er som regel ikke den unge generation der frekventerer det.

Stemning:

Sommer i Danmark. Solskin og sommerregn, varmebølge og lette briser. Den lille by ved skoven, der er langt væk fra alting. Ekstasen over et kapitel er slut og et nyt starter men samtidig også frygten for det ukendte. Det er nu voksenlivet for alvor starter.

Opstart af spil

Genre:

Coming of age, drama, venskab.

Tema:

Ungdom, ansvar, frihed, ensomhed, kærlighed, seksualitet, præstationsangst, frygt, venskab og drømme om fremtiden.

Forventningsafstemning:

Et langsomt scenarie hvor fortællingen ligger i relationen mellem vennerne og drømmene for fremtiden. Scenariet kan være humorfyldt og opløftende til at være tungt, sørgmodigt og dybsindigt. Der skal være plads til både smil, grin, vrede, skuffelse og gråd. Det er alt sammen en del af det at være ung.

Der ligger ikke en fast slutning for hvor fortællingen ender, det skal gruppen selv definere igennem spillet.

Spillets længde:

Omkring 4-5 timer

Historien:

Historien foregår i sommeren 2018 efter afslutningen på vennernes gymnasietid. De har alle aftalt at skulle følges til København. Vi følger dem fra den første sommerdag, hvor fremtiden fortsat er i horisonten, til optagelsesbrevene ankommer og flytningen til København nærmer sig.

Historien er delt ind i tre akter, hvor første akt etablerer venskabet og introducerer konflikterne.

I anden akt modtager vennerne optagelsesbrevene og konflikterne skal eskaleres.

I tredje akt skal konflikterne fortsat eskaleres, for derefter at finde en naturlig afslutning på fortællingen og de fire venners fremtid.

Mindeoversigten – bilag 5:

Oversigten kan bruges af spillerne til inspiration eller direkte brug i spillet. Det er en række historier fra vennernes liv der kan hjælpe samtalen på vej – brug den efter behov.

Scener og scenetyper

Der er i scenariet en række planlagte scener i form af scener med ”direkte” spil overfor hinanden. Derudover er der en række fortællescener sat som flashbacks.

Spillerne må gerne give udtryk for et ønske om en scene de kunne tænke sig og spillederen vil vurdere behovet.

Spillederen sætter og klipper scenerne.

Bipersoner

Der er en række bipersoner i scenariet, de varetages alle af spillederen.

Roller

Præsenter kort rollerne for spillerne, og lad eventuelt spillerne tale om, hvilke roller de hver især kunne tænke sig at spille. Alternativt kan du fordele rollerne.

Daniel er den yngste i vennegruppen. Daniels far og farfar er læger og begge har praktiseret i Arden. Daniels fremtid har derfor altid peget i retning af medicinstudiet. Daniel kæmper med sit eget ståsted i livet og har svært ved at finde sammenhæng i egne ønsker ift. hvad omgivelserne forventer af ham.

Benjamin har gennem hele gymnasieperioden kæmpet med at få høje nok karakterer og leve op til egne forventninger. Benjamin vil være arkitekt og har store drømme. Men når forældrene ikke forstår, hvorfor uddannelse er så vigtigt, og når vennerne altid trækker i én, er det svært at finde en plads, hvor man er sig selv. Benjamin har sagt ja til at dele lejlighed med Victor.

Victor bor hos sine plejeforældre, og har boet med dem siden han var helt lille. Han kender hverken sin biologiske mor eller far. Victor har svært ved ensomhed og søger altid fællesskabet. Han er på mange måder limen der holder gruppen sammen ved hele tiden at lave aftaler om, at de skal mødes. Victor og Benjamin har aftalt, at de skal finde en lejlighed sammen.

Frederiks store drøm er at komme ind til politiet. En drøm der nu skal til at gå i opfyldelse. Men kort tid inden gymnasietiden var ovre, forelskede han sig i Julie. De blev kærestere og de sidste måneder har været helt fantastiske, men da Julie skal studere og bo i Aalborg og han i København, endte de forholdet mindeligt. Det har været svært at give slip.

Giv spillerne tid til at læse rollerne og tag gerne en snak med hver af spillerne efterfølgende.

Spørg om nogle af spillerne har det svært med lange tekststykker. En oplæsning af rollen for den pågældende spiller kan eventuelt afhjælpe dette.

Opvarmning

Hvis du vil lave opvarmningsøvelser for at komme ind i stemningen, vælger du et par fra listen og bruger dem inden i går til første scene:

Stemmingsøvelser (ikke alle behøver at fortælle om alt, men sørg for at alle kommer til orde på den ene eller anden måde)

- Tal om hvad der gør en god sommer.
- Tal om hvad venskab er og hvad det betyder at være venner.
- Del evt. fortællinger fra jeres eget ungdomsliv. Hvilke venner I havde dengang og hvad de betød for jer.

Fysiske øvelser (sørg for at alle kommer rundt til alle)

- Spillerne ser hinanden i øjnene, giver hinanden hånden og hilser på hinanden med jeres karakternavne. (en runde)
- Spillerne giver hinanden et let og flygtigt kram og hilser på hinanden med karakternavne. (en runde)
- Spillerne giver hinanden et tydeligt og bekræftende kram og fortæller med karakternavne hvor dejligt det er at se hinanden. (en runde)

Spørg om der er nogle spørgsmål til scenariet, ellers er i klar til at gå i gang.

Placér spillerne i en rundkreds med hænderne på hinandens skuldre og gå i gang med scenen **Den sidste aften**

God fornøjelse.

Daniel

Dear player, you are going to play Daniel.

Daniel is 18 years old and the youngest member of the group of friends. Daniel just graduated high school from Støvring Gymnasium with very good grades. Daniel's father and grandfather are doctors specialising in general medicine, and both have had a general practice in the town of Arden. Due to this, Daniel's future has always pointed towards studying medicine. The family has an apartment ready in Copenhagen for Daniel for when he starts studying.

Daniel is a part of the group of friends from Arden. Apart from Daniel, the group consists of **Benjamin, Victor and Frederik**.

On the following pages you can read some of Daniel's thoughts. It is not important that you remember every detail of the text. Use the text as inspiration to get an understanding of Daniel. The character description ends with an overview of relations and a summary.

It was the last day, just before midnight, before the application window closed. I had been to the homepage so many times, read the boxes and the descriptions over and over. But now I had decided to take one last look.

Medicine in Copenhagen. Just like my dad and granddad before him. Become a doctor, then return and carry out the noble duty and continue the legacy. Nothing else would make sense.

My parents have, for as long as I can remember, only talked about that as the only real option for my further education. *"And when you go to Copenhagen, you can just live in the family apartment" and "If you ever have any doubts about anything, just call and we'll help you..."*

My choice of education was never really a choice at all. At all the primary school parent-teacher conferences, the teachers praised me for my diligence.

"If you keep it up like this, Daniel, they will be holding the doors for you when you get into medical school."

And that was that conference... I mean, of course the allotted time had to be spent, so instead the teachers and my parents talked about how the other pupils were doing, and about who was struggling with something, and *"with parents like that, it really isn't any surprise."*

Because why spend the time on me? I was all under control.

The perfect only child that lived up to all expectations and demands. At home I got entirely free reins because they could see that I had everything down at school. I dressed nice and properly and didn't do anything wild or crazy, so why bother setting any boundaries when the kid kept clear of all trouble all by himself? I followed the path set out before me, the cobblestones were laid out and there was not a single obstacle in my way. So, what was the problem?

When I started high school in Støvring, it was sort of a statement from my parents. The son of the doctor was not too fancy to go to that particular school. My parents' friends, yes, the same pretentious types, would probably have sent me to the more prestigious Aalborg Katedralskole. But my parents insisted on Støvring.

"You know your stuff, Daniel. It won't hurt you to be around young people who don't have your skills."

Noble... probably more like hypocritical. It was more about elevating themselves through the achievements of their son. The only child, the prestige project... The doctor and his wife, who had finally gotten a child at such a high age. And God help his poor soul if then he didn't live up to the expectations. But he does, of course. And then it's okay to flaunt it a little.

I didn't really have any high hopes for my social life at the high school. I thought I'd be busy dealing with school and that it would be very demanding... but it wasn't. The assignments were done left-handed, and a minimal effort earned me high yearly grades.

"One does not limit a decent young man when there are such fine goals and dreams..."

That is what my music teacher actually said when he gave me an A minus, for my yearly grade, even though I had no idea what was going on in class. I held the same rattling thingamabob in my hand all through first year, and nope, I still don't know what it's called. Then again, the teacher was also from Arden, so there was probably a reason that this path too was so impeccably clear and smooth.

I did know them, the other pupils from Arden. Frederik, Victor, Benjamin. We hadn't had much to do with each other previously, but since we were the only ones from Arden in our class, it just made sense that we found each other and stuck together. We are very different from each other, but still I relaxed in their company, even while I envied them their freedom.

I could do whatever I wanted to, except shaping my own future. The others just couldn't see that. I was fascinated by their outlook on life. How enthused they could be when talking about something, and how they sort of identified with their own lives and what was going on around them.

I took it all in, and for every day spent in their company, something slowly started growing inside of me. The dinners with mom and dad became increasingly intolerable. I started snapping at them, though without crossing the line, that just doesn't lie naturally to me. But instead of engaging in conversations, I just ended them as fast as possible. Instead of involving my parents in my thoughts, I could simply show them my grades or feedback on an assignment. That was all that needed to be said, I took care of what I was supposed to take care of.

It wasn't until after Christmas in our third and final year that we started seriously talking about our plans for the future, and that was when I realised how much I stood out. Victor lived the way he felt like and was often more occupied with having fun today than with thinking about tomorrow. At the same time a very liberating way to live, but also worrisome. But in spite of Victor's wild ways, nobody has any doubts that he'll pull through in the end.

Benjamin and Frederik are very focused when it comes to fulfilling their dreams. They know what they want to do, they have a plan, and they stick to it! You can only respect that. Frederik has even found the time and energy for having a girlfriend. I've never kissed a girl, and I'm not even sure if I would enjoy it...

Everybody has always believed that because I did well in school, I could pick and choose whatever I wanted... but it feels more like I am still sitting in the shopping cart and mom and dad are taking things down from the shelves, deciding what to bring home with them. In my family there has never been room for any debauchery and straying from the shopping list would be inconceivable. The same goes for the plan that I am going to medical school.

Sometimes I wonder what it would be like if the plan wasn't there at all. If I could choose freely, from any shelf at all. What would I want to do then?

Would I travel, take a sabbatical or two and just get away from it all? Go on a road trip down the east coast of the United States or go to Fiji and do scuba diving and surfing all day long? I've got some skills with an SLR camera, maybe I could try something in that direction, something with pictures, motives and light or something entirely different.... If I could, what would I choose?

I got to do the graduation speech. The speech that sends the pupils off into adult life. The speech that talks to the heart about finding your place and make peace with life. My dad gave me some suggestions on phrases about how heart and brain must follow the same path. Ironic, once you start thinking about it.

When we all threw our graduation caps into the air and I could see the top grade written in the bottom of mine disappear in the turmoil of applause and yelling and euphoria, I made my decision.

Just before midnight, before the application window closed, I was sitting there with my application form for medical school for the very last time before I closed the browser and for the first time in my life took a step down a path that had not been laid out and smoothed for me.

Now summer is here. My friends and I have agreed to enjoy our last time in Arden together. Just like we've done the last three years. And when summer is over, we are all going to Copenhagen. Because in the eyes of everybody else I have applied to medical school, and of course I am going to study medicine. I am lying to everyone, but for the first time in my life not to myself!

Where I will end up I do not know. But summer has only just begun...

Relations

***Benjamin** is applying for architecture school. He has really been fighting to get high grades so he could get in. He is a real fighter, struggling for what he wants to get... has sometimes been frustrated that Frederik and I have come so easily to everything, but what does he really know about that?*

***Victor** lives with his foster parents and calls them mom and dad. He takes up a lot of space in the group but is probably also the glue that keeps us all together. He shows a lot of initiative. He is not stupid, but he is probably one of those kids that my parents had assumed needed some help to get by in life.*

***Frederik** is applying for police academy, a lifelong dream for him. The last couple of months he has seemed a little distant. He got a girlfriend, Julie, but they have agreed to go their separate ways now that we are all going to Copenhagen and she is going to Aalborg. I wish I could be just a little like Frederik. He follows both his heart and his brain.*

***Mom and dad, Ulla and Erik Holm.** My dad is a general practitioner in Arden just like his dad was. My mom is a librarian at Arden library. They have had many ambitions on my behalf, that's how my life has always been. Through loving nudges, clear messages or hard words I have always known what my parents have expected of me, and I have never disappointed them.*

Summary and reflections

Daniel is 18 years old and the youngest member of the group of friends. Daniel has just graduated from Støvring Gymnasium with very good grades. Daniel's father and grandfather are doctors specialising in general medicine and have both run a general practice in the town of Arden. Daniel's future has therefore always pointed towards medical school. The family owns an apartment in Copenhagen that is ready for Daniel when he starts his studies.

Daniel chose in the very last moment not to apply for medical school, a decision he has not shared with neither family, nor friends.

You must make Daniel your character. Use the following questions as inspiration for your interpretation.

- Daniel has had a good childhood seen from the outside. He has had very little adversity and has gone through life unscathed. But why then isn't he satisfied?
- Daniel spends most of his time with his friends. But is it an equal relationship, do the friends need Daniel as much as he needs them, and what does friendship actually mean?
- Daniel has for the first time in his life lied to those he cares about and those who care about him. How much does that bother him and does one lie lead to the other, or when is enough enough?
- What is happiness to Daniel, and where does he find it?

Internet and social media

Here are some extracts from Daniel's recent life on social media, Google, text messages and so on. Use them to get an idea of the character and as inspiration to the interpretation of him.

- **Google search:** "Photographer education". "Photographer admission requirements". "Photography classes"
- **Messenger PM:** *"Hi Daniel, here's a link to the area around the apartment in case you want to show your friends. Love, mom."*
- **Google search:** Travel destinations after high school. "Backpacking"
- **Google searches:** Accommodation and job searches in Aalborg, Aarhus, Odense
- **Daniel's reply to a blog with the title: "Why does it have to be so difficult to live?":** *"I recognise some of your thoughts... I have felt the same..."*
- **Messenger PM:** *"Hey... take a look at these [link] Correct me if I'm wrong, but isn't that just two streets down from your apartment? /Victor"*

Benjamin

Dear player, you are going to play Benjamin.

Benjamin is 19 years old and just graduated high school from Støvring Gymnasium. Benjamin has had a tough time in school and fought hard for every grade. It is hard being young and having big dreams about becoming an architect when you have to work extraordinarily much for the results. At the same time, Benjamin's parents don't understand the need for an education as they have done just fine without it themselves. Benjamin has applied for architect school in Copenhagen as his first priority but has also applied for Aarhus as second choice without telling the others. Benjamin has agreed to share an apartment with his friend Victor.

Benjamin is a part of the group of friends from the town of Arden. Apart from Daniel, the group consists of **Daniel, Victor and Frederik.**

On the following pages you can read some of Benjamin's thoughts. It is not important that you remember every detail of the text. Use the text as inspiration to get an understanding of Benjamin. The character description ends with an overview of relations and a summary.

"We're going to bed now, Benjamin. Make sure that the dog goes out to pee before you go to bed."

I have heard that phrase hundreds of times, because I kept finding myself in this situation. All of the weekend spent with my friends, not a thought for Monday in our heads. And then now, Sunday night, 23:12... I could sit and stare into the screen and see the empty piece of Word paper. The cursor would be winking at me provocatively at the beginning of the document. *"Write a summary of the short story, analyse it and compare the short story to previously read literature."*

I could change the font time and time again. The title was worded and the text begun, but after just four lines, none of it made sense. It wasn't good enough. I would delete the text and write a little again... a couple of lines down, the pencil on my table and the piece of A3 paper in front of me would catch my eye. My hand would automatically grab the pen and give my brain a much needed break. The trees, the mountains and the background on my drawing would start to take shape. The train station of the small alpine village had been done for weeks now, but the background was giving me a bit of trouble. For a long time I was uncertain whether I ought to colour it or leave it in pencil only. If I should colour it, should it be in Photoshop or by hand? Just as my thoughts took flight with thousands of creative ideas for my little project, the bloody cursor would catch my attention again. It would yell at me: *"Get back to work, Benjamin! How do you think you'll ever get into architecture school if you can't even manage to do an essay?"*

After a while of writing I would typically walk the dog as so many times before. One act of procrastination would lead to another, but I knew I had to go back to the computer to finish the assignment. My seat in front of the screen had become a prison, a place I could only escape by doing what I wanted the least – writing assignments. It was an eternal struggle to find inspiration, to make text and analysis and content to become more than okay. Okay wasn't good enough... so I had to stay up until it became more than okay. Victor once sent me a link to a homepage where you could pay to get your assignment written. 1200 kr. for an A minus. Tempting, but still I wouldn't sink that deep.

Architecture school. I knew it would take a lot to get in, but I also knew that if I pulled myself together and set my mind to it, I would succeed. My parents noticed that I spent more and more time drawing and that I was good, but they didn't really understand it. As my dad used to say, *"I have never needed any long education, and I have done just fine."* They would rather see me learn a trade or start working unskilled. They didn't understand my wish to go to high school or why I had to stay up night after night to finish assignments.

It's not like I don't respect my parents' path in life. My dad is a truck driver with the gravel company and likes it, and my mom is a cleaning lady at school. They put an honour into taking care of themselves, but only really understand work of a more physical nature. They don't really have much respect for office workers and "suits", who, in their opinion, are mainly in this world to make it hard for the working man. Being creative on paper is a nice hobby, but nothing to make a living out of, if you ask them, and they don't hold back on commenting on it when the news talk of academics in long-term unemployment because they can't find work in their field.

In a way I understand them, but the closer I get to graduation day, the more certain I become that I want to take a different path than my parents. I don't want to just get by alright, I want more than that! I want to draw something important, something that will make me famous, something to make me someone special! Like the architect Bjarke Ingels and the company BIG. Young and ambitious with drawings that amounted to more than just drafts in a teenage room. Now the entire world has buildings with his name on it. I want to get out into the world, away from Arden. At all costs.

When I started in high school, I soon got together with three other guys from Arden. We have had a lot of fun together, and even though we are very different personalities, we share the same dream. A dream to get away from the small town of Arden. It was just different with the others... they had an easier time living up to the expectations and getting good grades, even if they spent a lot less time on the assignments compared to me.

Me, on the other hand, I worked hard! I struggled with every assignment, every calculation and every line of *"write an essay..."* Once the assignment had been handed in you would think it was over, but the anxiety waiting for the grade was almost unbearable. I could get physically ill waiting for the yearly grades to appear on Lectio, and the time before the exams was practically torture. I was barely pulling through all the way, my grades were okay, but I also knew that just one bad grade would be enough to crush my dreams. Also because of this I sometimes had to bite down on my envy of the others and how easily they got through. They could just do their assignments once, and boom, they were perfect!

My friends have families who show interest in them, give them dreams and help them with the assignments. During dinner they will discuss why the world is at it is, what it means that Trump is president or why we should even be in the EU. In our family we talk about how it's about time to change the boiler; we've been talking about that for the past four years. The conversation can be about when the next trip across the border is, how many crates of cheap beer we should bring home. It is in situations like these that I catch myself thinking that I wish it were possible to switch my parents for someone else's. A shameful thought that I quickly disregard, but the wish for a family that understands me doesn't go away.

When the others started talking about moving to Copenhagen, I was on! Of course, all four of us over there. Each our own study, each our own new beginning, but we would still be there for each other. That's the dream!

Victor wanted a roommate, and before I had thought it through, I had said yes... the very next day he started sending me links to a bunch of apartment rental pages. Maybe it would have been better to live separately, but okay... let's give this a shot.

By the time of the final exams it was clear that my grades were running low. Copenhagen School of Architecture had previously had pretty high average grade entry requirements, Aarhus a little lower, but if I really pulled through, I should be able to make it. The others spent most of the study break just hanging, and almost every day they came by to take me with them. *"Come on... you'll do fine, like so many times before."* *"Aww, man, you're not going home already, are you?"*

Victor was probably the worst, he could never get enough. But the others were as eager to stay out and enjoy the freedom from school. Study break - well, the others didn't seem to study much besides the label on the beer bottle. Frederik had a different kind of excuse. After hooking up with Julie he had an acceptable reason to not come along. Then the rest of us also got a chance to hear what one actually does with a girlfriend.

Daniel was just happy when he could get away from his parents a little. I don't get it, his parents are people you would want to have a conversation with... but he didn't.

At the end of the evening I always ended up in my room again. The books and curriculum were still there when I returned home. So were the ideas and the drafts... and the dream of something more.

Now it is all over. I can't do any more. Curriculum and exams are a thing of the past, at least for now. Now it is summer, and we can enjoy the last bit of time before we go to Copenhagen to start our new lives. Before I know it, I might be at an architect office, possibly with Bjarke Ingels, and instead of my little doodles, well, I might be on the way to making something grand.

For I am going to be an architect. It is the only dream I have ever really had. That dream must come true, or I have wasted just my time and thought I was something that I'm not. If I don't become an architect, I guess I am kinda nothing...

Relations

***Daniel** is a good pal, but he just doesn't get how lucky he is. Assignments, he writes them in no time and still gets top grades all the time, annoying... He's got parents who are interested in him and can dream with him, something he doesn't appreciate. He is going to medical school, just like his father and grandfather before him. He's alright, it's just hard to not envy someone who's got everything.*

***Victor**, the social initiative of the group. Always busy making plans for us meeting up. He's always got money so we can have another round so we don't have to go home soon. Lives with his foster parents, but seems to like them. We are going to live together, it'll probably be alright, assuming I get the peace and quiet to focus on my studies. There's always plenty of interruptions when you're with Victor.*

***Frederik** will be starting at the police academy after the holidays. He's pretty sharp and yeah, then he went and found himself a hot girlfriend too – Julie. They have, however, decided to end it now that they are going to study in separate ends of the country. You gotta respect him for following his dreams and keeping his eyes on the ball.*

***Mom and Dad, Lis and Jan.** Dad is a truckdriver at the gravel pit, mom cleans the local elementary school. Both are loving and hard-working in their own way. But they never really understood why you have the dreams that you have. They accept it. But accept has never been the same as support.*

Summary and reflections

Benjamin is 19 years old and just graduated from Støvring high school. Benjamin has had a hard time at school and fought hard for every grade. It is hard to be young and have big dreams about becoming an architect when you've got to work extraordinarily hard for the results. At the same time Benjamin's parents don't understand the need for an education, they have done just fine without it. Benjamin has applied for architect school in Copenhagen as first priority, but has also applied for Aarhus as second choice, without telling the others. Benjamin has agreed to share a flat with his friend Victor.

You are going to make Benjamin your character. Use the following questions as inspiration for your interpretation.

- Benjamin's big dream has always been to become an architect. How far will Benjamin go to make his dream come true? And can Benjamin be someone without being an architect?
- Benjamin spends most of his times with his friends. But is the relation equal, and what does friendship actually mean?
- Benjamin has fought to get good grades. But for his friends the grades never mattered all that much. How does their indifference affect Benjamin?
- Benjamin's family doesn't understand his drive to get an education. How does it affect Benjamin when they can't understand the dream that is so important to him?
- What is happiness to Benjamin, and where does he find it?

Internet and social media

Below are some excerpts of Benjamin's recent life on social media, google, sms etc. Use them to get an idea of the character and as inspiration to the interpretation of him.

- **Google search:** Grades and requirements for architect school?
- **Facebook update** - *"First exam tomorrow – wish me luck"*
- **Text message conversation**
 - *"I have agreed to visit grandma tomorrow, we'll start in the morning."*
 - *"Mom... Gotta study tomorrow. There's only two days left before social studies exam, and I've still got a lot to read".*
 - *"You have studied all week. Aren't you done by now? Grandma hopes to see you."*
- **Messenger PM:** *"Take a look at these apartments... [links to apartments in Copenhagen] A lot of them are close to Daniel's apartment. Fuck, I'm looking forward to living together... /Victor"*.
- **Article series:** CPH vs. Aarhus *"where is the best student life? – Here's the reasons why Aarhus was elected best student city 2018"*
- **Google search:** Architecture, architect companies, Bjarke Ingels, BIG, New York architecture, nordic architecture

Victor

Dear player, you are going to play Victor.

Victor is 19 years old and just graduated high school from Støvring Gymnasium. Victor moved in with his foster parents Søren and Hanne when he was ½ year old. Victor's biological mother left him with the authorities, and he has no contact with her. Nobody knows who his biological father is. Victor has applied for media studies in Copenhagen and is looking for an apartment to share with his friend Benjamin.

Victor is part of the group of friends from Arden. The other people in the group are **Daniel, Benjamin and Frederik.**

On the following pages you can read some of Victor's thoughts. It is not important that you remember every detail of the text. Use the text as inspiration to get an understanding of Victor. The character description ends with an overview of relations and a summary.

Friendship is a weird thing. When are you friends, when are you just acquaintances? I had interacted a little with the other guys from Arden previously, I knew them from school and some of them from kindergarten. But it wasn't until we started high school in Støvring that we became a group. *The guys from Arden...* that's how it was then.

We commuted by train every day. We always rode together, be it fall, winter, spring or summer. Whether it was Monday morning on the station with bad hair and sluggishness or Friday at noon to make it home and prepare for the party in the evening at the school. We were always together.

I have never been a part of something like what we were. It felt like we had been together always and been friends, even if it didn't start until the first day of school. I remember it like it were yesterday, the first train trip home. There were so many impressions to process, people were talking and all joined in. We laughed and threw bad jokes around, rated the girls and other stupid teenage things – we planned and plotted like four real cronies.

The years just kinda passed like that. But since we all lived in Arden, we stayed here in town instead of going to Aalborg more often than so many others did. We had enough in each other. As long as we could hang out the four of us, it didn't make any difference what we were doing.

Our parents and classmates never entirely understood. How being in each other's company was enough. Sure, we talked about something or did something. But it was like we didn't need to look for some kind of excuse to be together. It was the most logical thing in the world that we would meet up somewhere in town or in the forest.

My mom, yeah, that's what I call her even though she is technically my foster mom. My biological mother apparently couldn't handle me, so I was sent off to a foster family. Fuck her, she doesn't mean anything anyway!

So, anyway, my mom has occasionally asked me if I didn't have a girl or a hobby that I could spend my time on. She wondered, and yes... it is a little odd that that the only thing one talked about was being part of this group. It just happened to be the only thing that it really made sense for me to spend my time on.

School, well, that was alright. I put in just enough work and said just enough in class that I passed under the radar for the teachers' incessant questions. I was present and nowhere near failing grades. I did get some of the assignments done by just finding something someone else had made. Because my life happened during breaks or when we were on our way home to make a plan for the rest of the afternoon or the evening together.

As long as I could just be with one of them, everything was alright. The more the merrier, but one was better than none. Because as soon as I was alone, I only had my own thoughts for company. Thoughts that took me from one dark corner to the next.

My mom and dad are alright. But they are a bit too pedagogical, so they over-analyse everything, and I just can't stand that after a while. " *Why can't you be alone just one single night?* " " *Why do you think that you need to be with others all the time?* " How the hell was I supposed to know that? And is it important? I hardly think so!

The guys, on the other hand, they accept you the way you are – no bullshit!

Sometimes I think the other three got a bit tired of the constant pushiness from me, but when we then did do something together, we had loads of fun. That I had to pay up a bit to make it work, that's just the way it was. A round or two more for everyone, just to make them stay a little longer.

" *No, fuck that train! I'll pay for a cab...!* "

" *I've bought shots and beers, so now we drink... not that crap about going home!* "

"I just opened this bottle... stop being such fucking pussies!"

I am certain they got tired of me when I did those manoeuvres, and I do see why. But when the night was rocking and we were together all four of us, it just made so much sense. No strike of the clock or thought of the day after or anyone outside the group would be allowed to ruin what we had.

This... this is for ever, and then nothing else really matters. Friends like these do not grow on trees, at least not in the forest that I live by.

After the last New Year's Eve, we started to see the end of things. The others got more and more excited about it. I could just feel everything tightening up inside me, nightmares and sleepless nights. So we spent as much time together as we possibly could. No alone-time where negative thoughts had time to take root.

Copenhagen... I don't know who got the idea, perhaps it was me... it probably was. But if all of us went there and all of us found something to study there, everything would go on. And next thing we knew, we had all applied for studies over there. I found Media studies... that was a pretty obvious one, but it could also have been so many other things, that wasn't the point.

Benjamin and I talked about an apartment, and next thing we knew we were looking for a shared apartment. I don't know who had the idea, maybe it was me... but fuck, it was cool. All men aboard, full speed ahead! All sails set towards Copenhagen!

The last days of high school went by like a breeze. Exams, parties, and even more partying and now finally it is summer. We haven't found a place to stay yet, but we've got plenty of time. Now it's all about enjoying ourselves before the cronies set out for new adventures, together!

Relations

Daniel is applying for medical school, but if it's his idea or his parents I don't know, man. But he needs to get away from his parents and get to try out his own wings. He should just learn how to say no and do whatever he feels like.

Benjamin is applying for architect school. He's really struggled to increase his grades to make the cut. We are going to live together. He's cool with the idea, but I am probably the one who's most pushy about it.

Frederik is going for the police academy, his big dream. The last couple of months he has seemed a little absent. He got a girlfriend, Julie, but they have agreed to split up now that we are all going to Copenhagen and she is going to Aalborg. Tough on him, but good for us, then he'll hopefully stop being all couple-like and boring.

The foster parents – Søren and Hanne. I love them, and they have been there for me when my biological parents weren't. Sometimes it gets a little bit too navel-gazing when they start asking me all those questions about thoughts and feelings. It's going to be weird, moving away from them. But I'll have my friends by me instead.

Summary and reflections

Victor is 19 years old and has just graduated high school from Støvring Gymnasium. Victor moved in with his foster parents Søren and Hanne when he was just half a year old. Victor's biological mother left him by the authorities and he has no contact with her. No one knows who his biological father is. Victor is applying for media studies in Copenhagen and is looking for an apartment to share with his friend Benjamin.

You are going to turn Victor into your character. Use the following questions as inspiration to your interpretation.

- Victor has had a good childhood with his foster parents, but yet he hasn't really found his place in life. Why? What is it that Victor is missing – if he is missing anything at all?
- Victor spends most of his time with his friends. But is it an equal relation, do his friends need Victor as much as Victor needs them, and what does friendship actually mean?
- Victor has chosen a study in Copenhagen more or less at random. How much does study life, Copenhagen and the future actually mean to Victor?
- How does loneliness affect Victor, because when he is alone, the darker thoughts emerge. What are these thoughts, and why do they take up so much space in his conscience?
- What is happiness to Victor, and where does he find it?

Internet and social media

Below are some excerpts from Victor's most recent life on social media, google, text messages and the like. Use them to get an idea about the character and as inspiration to the interpretation of him.

- **Google searches:** Apartments in CPH
- **Google searches:** Shared apartment in CPH
- **Google searches:** Moving companies - Arden to CPH
- **Text message from the bank:** *Account balance: Your balance is -13.457,86 kr., exceeding your allowed overdraft of 10.000 kr.*
- **Text message from the bank:** *Do you wish for us to raise your allowed overdraft to 25.000 or 50.000 kr.? Call and book a meeting to discuss your options.*
- **Google search:** Student loans – can loans be made in advance?
- **Commercial/Facebook ad:** Quick loans: Borrow up to 100.000 kr. in 2 minutes, have the money in your hand within 24 hours.

Frederik

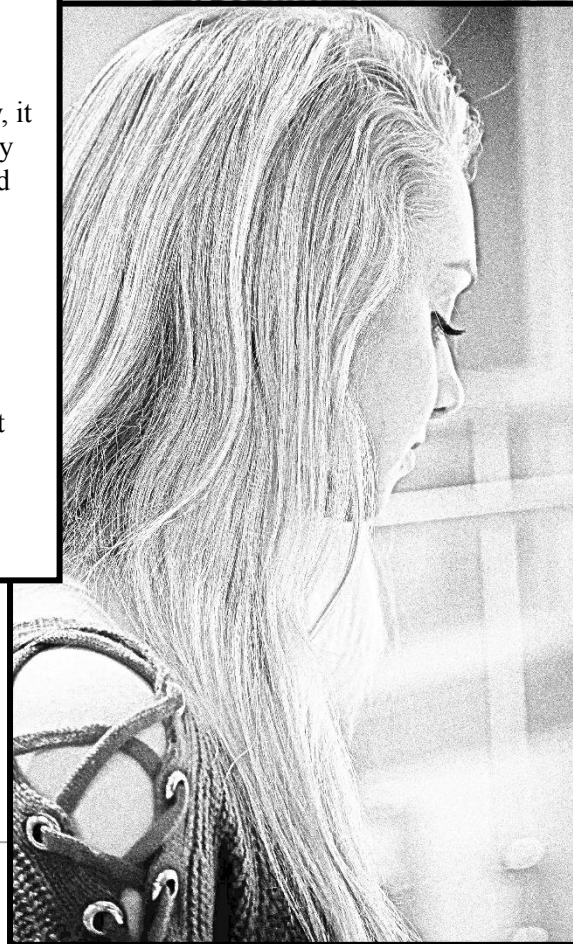
Dear player, you are going to play Frederik.

Frederik is 20 years old and the oldest in the group of friends. Frederik has just graduated high school from Støvring Gymnasium and has applied for the Police Academy in Copenhagen, a childhood dream that is now coming true.

A couple of months ago, Frederik got a girlfriend at the high school, Julie. She is Frederik's first girlfriend and in a way the one and only. But since Julie and Frederik have applied for studies in opposite parts of the country, it made the most sense to end the relationship peacefully. It has hurt, but they don't see any other possibility. The Police Academy is in Copenhagen, and Julie has already arranged an apartment that she is going to share with a friend she'll be studying with in Aalborg.

Frederik is part of a group of friends from Arden. Besides him, the group consists of **Daniel, Benjamin and Victor**.

On the following pages you can read some of Frederik's thoughts. It is not important that you remember every detail of the text. Use the text as inspiration to get an understanding of Frederik. The character description ends with an overview of relations and a summary.

It is almost a cliché. Like taken straight out of one of the short stories in Danish class or some of those sappy romance movies. When you find love, it is like being struck by... well, by lightning. But not in the way I always thought of it, that you're struck to the floor and then get up again. No, it is more like the energy that the body is suddenly filled with, the injection of energy that makes you suddenly shiver and have a kind of out-of-body-experience where you can't really feel yourself.

I've never felt that way before. I have taken joy in things and had plenty of good experiences in my life. But I've never before felt the way I did the first time I held Julie's hand. How our fingers intertwined and played with each other. Or the first time our lips met, just enough to brush by, nothing more, but then to go really close, press on and in the end disappear into each other in deep and passionate kisses, forgetting time and place. It wasn't until I met her that I truly felt myself.

She was the first girl I, like, really kissed, and she is the only girl I have slept with. We were in no way hurrying to go all the way, but it made good sense to both of us, and we felt like enjoying each other fully. Particularly because we both could see where this was going.

We both had plans for the future. She wanted to go to Aalborg to study psychology and had organised a shared apartment with a friend of hers. I was going to Copenhagen with the guys. I had known the entire way that that was where I would be going, but it was a pleasant surprise that the others wanted to go with me. But after I got together with Julie, who was in another class but in the same year as me and has been right in front of me for the past three years, well, I started having some doubts. Or, well, doubt is perhaps not the right word, but for the past many years my goal has been to get into the police academy. I have never considered other options, never had other dreams. Police officer, that was what I wanted to be! But the unwavering resolution about how life after high school was going to be, was turned entirely upside down, when she truly entered my life. Not because we tried to change each other or make other choices, but more likely because we didn't do that. We understood each other and the promises we had made to our friends. We had dreams that we both knew were behind the choice of moving in each our direction, which made it only more painful to say goodbye to someone who actually understood everything. Will it even be possible to find someone else like her?

Daniel, Benjamin and Victor have been a big part of my life for the past few years. Our friendship has been unbreakable, we have been inseparable. Been there for each other in both highs and lows, as big or small as they may be when you're 18-19 years old. But we have been there. I actually never thought that strong friendships could be built in such a short time. But just like with Julie, the four of us just found something together. Something special.

That is probably also why they accepted that I zoned out of the friendship a bit the last few months and spent most of my time with Julie. I could sense that they were missing me. Especially Victor who didn't fail to comment on where I spent my time. But they knew as well as I did that when summer arrived, it would be over between me and Julie. And that was when I would be needing my friends, and as always, they would be there for you.

At last the day arrived. The last day with all the people we had spent the last three years with. we drove around in the party truck in our student caps all day, ran around the roundabouts with beer in hand. "Honk your horns wave, we'll drink a shot and try to behave!" A crazy day. In the evening there was a party at the high school, everybody were there, even the ones who never attended any of the other school parties.

For one special moment during the party we met, all four of us. we hugged each other and Victor, being all wasted, yells about how cool it is that we are going together. In the noise and the drunken atmosphere, we all join in on his excitement. Yes, we are going, together! We've got a deal. The pact has been made!

The day after the party, Julie was going to USA with her family, auto camping with her parents and younger brother. So we had decided to say goodbye to each other before the festivities began, hoping that we could

spend the last night having fun and feeling the euphoria it is to have finished three exhausting years of homework, exams and constant pressure.

How hard can it be to say goodbye to someone you have only known for a few months? That was my attitude towards our parting, but damn, did I learn! Julie had in no time moved from being at the periphery of my circle of acquaintances to being one of the most important people in my life. The farewell became a lot more tearful than I am willing to admit, but the decision had been made and could not be changed. I mean, you don't just throw a life long dream out the window for someone you've only been dating for a couple of months?

We both tried to make the best of the situation and managed to have an unforgettable day an evening. Even though it wasn't supposed to have happened, we suddenly found ourselves on the dance floor in a tight embrace. A last dance, a last kiss. Fuck, but she was so lovely! With looks that made most guys turn their head and a personality that made you want to tell her even your deepest secrets after only a short while. Someone like Julie... she just has it all. The last kiss hurt all the way to the bone, and when she turned around and left the party, she took a little piece of me with her. A small splinter of me that left a scar in my heart.

The rest of the party is a bit of a blur for me. I remember doing shots, cigarettes and the feeling of a cold tap beer that spilled all over my thigh. The pain in my chest was eased by the alcohol, but I knew that it wouldn't last. Luckily my friends were with me, and they forgave me for being a little absent. we had more time ahead of us. I had chosen them and my dream of becoming a police officer. A tough decision, but undoubtedly the right one. That is at least what I am trying to tell myself.

Now it's summer. The first day of the "new life"... the four of us have agreed that we will enjoy the last time in Arden before we move, but right now I'm not in the mood for anything... I am hung over, and that is in all possible meanings of the word.

Relations

Daniel has at times been hard to understand. What is it he actually wants? He is going to medical school in Copenhagen, like his father and grandfather. But he has never talked about it... Not the way I do about the police academy or Benjamin talks becoming an architect. His parents see prestige in him "becoming someone noteworthy." It just doesn't seem like Daniel is on the same page as his parents. I am happy however that I'll be able to go with him

Benjamin has really struggled to get his exam and good grades to boot, Respect. But he has probably set the bar a bit too high, now that he has struggled so much getting the grades. It isn't us or his parents who told him needs to be an architect, it is himself. As long as he comes to Copenhagen, whatever he chooses to be, Then I am happy, He and Victor are to live together in Copenhagen.

Victor is probably the one keeping everything together; He has always been the driving force for us to travel to Copenhagen, and he is probably also the reason we've been together so much. It has been awesome for the most part, that he grouped us up together. It might have been a bit too much at times, as if he doesn't have the strength to make it by himself. But he doesn't wanna open up about it and why it might be...

Julie – High school girlfriend for the past 2 months. "The one who got away?" Going to Aalborg to study psychology with a female friend..

(Julie is Frederik's main NPC. The parents are also listed to be used if need arises)

Mom and dad, Ann & Karsten. Mum is a physiotherapist and father is a self employed real estate agent. They are there whenever needed. A true nuclear family .

Summary and reflections

Frederik is 20 years old and just graduated from Støvring high school. Frederik got accepted to the police academy in Copenhagen, a dream from childhood now turned reality.

A few months ago, Frederik got a girlfriend at the gymnasium, Julie; she is Frederik's first girlfriend and in a way "the one". But since Julie and Frederik had already applied for each of their education in each end of the country, it made the most sense to put the relationship on stand-by. It has hurt, but they could not see any other alternative. The Police Academy lies in Copenhagen. And Julie has gotten an apartment in Aalborg with a female friend she is going to study with.

You are to turn Frederik into your character. Use the following questions as inspiration for your interpretation of him

- Frederik is finally going to the Academy in Copenhagen, A lifelong dream, so why is Frederik not happy?
- Is it possible after a two-month fling to have found the one true love? What is love, and what does Frederik actually know about it?
- Frederik spends most of his times with his friends. But is it a balanced relationship and what is a friendship? Do they even understand what Frederik is going through, they haven't after all had any girlfriends or the same dreams as Frederik?
- What is true happiness for Frederik and how does he find it?

Internet and social media

Below is an excerpt of Frederik's life lately on social media, Google, texts and the like. Use them to get a feel for the character and inspiration for the interpretation of him

- **Facebook** – Julie changed her relationship status - *“Julie is now in a relationship with Frederik”*
- **Messenger-message from Julie:**
 - *“I wish you were here right now Frederik. I am lying in bed with only these panties on, and I could use a hand to get them off.... It is so **hot ;)**”*
 - *“If I were to come by and help you out of those stuffy clothes... What then afterwards? ;)”*
- **Messenger-message from Julie:** “We just got our apartment!” it is close to the university, so it's perfect. Now all we need is the letter saying we're in :)
 -
- **Messenger-message from Julie:** *“Oh how I wish we met each other earlier. Then we would not be in this situation...”*
- **Visit to Julie's Facebook profile**
- **Facebook** - Julie changed her Relationship status to - *“It's complicated”*
- **Another visit to Julie's Facebook profile**

Handouts - English

Appendix 1-5

Appendix 1 – Daniel, mail from Dean

Appendix 2 – Benjamin’s letter of admission

Appendix 3 – Victor’s letter of admission

Appendix 4 – Frederik’s letter of admission

Appendix 5 – Memories

Subject: Daniel and his application

To; Erikholm@ardenlægehus.dk

Dear Erik,

Thank you for the tips you sent me, looking forward to trying them out.

After our conversation I checked the applications, but Daniel does not have one in the system. There must be an administrative error or something of that kind. I have consulted the coordinator Inge Gotfredsen and she will add Daniel manually to the system with start in September.

She will need Daniel to mail her an application to her as soon as possible. Remember the high school diploma. You can mail her at: studiekoordinator@sund.ku.dk

As soon as it is sorted he will get information about time, addresses, curriculum etc. mailed.

Please write me if there are any sort of problem or doubts.

Say hello to Ulla and Daniel from me.

Have a nice weekend

Yours sincerely

Mogens Olvind-Kreutler

Dean

Cand. med., professor, dr.med.

dekan@sund.ku.dk

Telephone.: +45 3532 7051 (secretariat)

Faculty of Health and Medical Sciences

University of Copenhagen

Blegdamsvej 3B

2200 Copenhagen N

Ministry of Higher Education and Science
The Coordinated Admission Secretariat
Bredgade 40 1260 Copenhagen K
Telephone. +45 7231 8481/7231 8869

Ministry of Higher Education
and Science

Copenhagen, July 28, 2018

Benjamin Olesen

If you want to read this letter in Danish, please visit www.ufm.dk/optagelse/afslag

You have applied for one or several institutions of higher education associated with The Coordinated Admission System.

You have not been admitted to your 1. Priority:

*The Royal Danish Academy of Fine Arts Schools of Architecture, Design and Conservation
Philip De Langes Allé 11, Building 72
1435 Copenhagen K*

You have not been admitted because the number of applicants has exceeded the admission capacity at the education institution(s) to which you have applied. Based on an assessment of qualifications, the education institutions have admitted the applicants considered most qualified.

You can also read more about admission to vacant study programmes at www.ufm.dk/optagelse/afslag

Congratulations. You have been admitted to your 2. Priority:

*Aarhus School of Architecture
Nørreport 20
8000 Aarhus C*

Education start: September 1st, 2018

You will within five workdays receive information in your e-boks regarding your education start. If you do not receive mail, then please call your admitted education secretariat, to know more about your status.

Yours sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Anja Palm', with a long horizontal stroke extending to the right.

Anja Palm

Team leader of the admission in the Coordinated Admission System
The Danish Agency of Higher Education

Ministry of Higher Education and Science
The Coordinated Admission Secretariat
Bredgade 40 1260 Copenhagen K
Telephone. +45 7231 8481/7231 8869

Ministry of Higher Education
and Science

Copenhagen, July 28, 2018

Victor Sähl

If you want to read this letter in Danish, please visit www.ufm.dk/optagelse/afslag

You have applied for one or several institutions of higher education associated with The Coordinated Admission System.

Congratulations. You have been admitted to:

*Master in Film and Media Studies
Faculty of Humanities
University of Copenhagen
Karen Blixens Plads 8
2300 Copenhagen S*

Education start: September 1st, 2018

You will within five workdays receive information in your e-boks regarding your education start. If you do not receive mail, then please call your admitted education secretariat, to know more about your status.

Yours sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Anja Palm', with a long horizontal stroke extending to the right.

Anja Palm

Team leader of the admission in the Coordinated Admission System
The Danish Agency of Higher Education

The Police Academy
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby
Telephone: +45 45 15 27 30
E-mail: politiskolen@politi.dk

KØBENHAVNS POLITI

Brøndby, July 28, 2018

Frederik Miehe Nielsen

Congratulations. You have been admitted to the Police Academy.

This admission is based upon the application review and review of the results at the test day July 6, 2018.

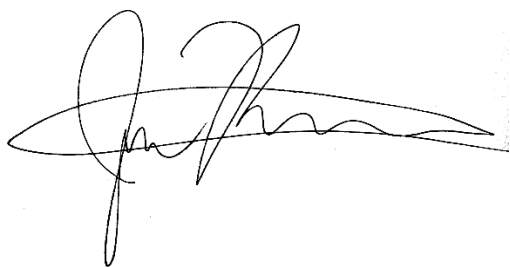
Education start: September 1st, 2018

*Police Cadet Education
The Police Academy
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby*

Cadet number: 18345

Do you have any questions regarding your admission, please mail politiskolen@politi.dk or call at this number: +45 45 15 27 30.

Yours sincerely

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jan Rørum', written over a light grey rectangular background.

Jan Rørum

Policeinspektør
The Police Academy
Brøndbyøster Boulevard 30
2605 Brøndby

Memories

Use the following memories as inspiration. Use them, alter them and/or come up with your memories from the friends' past

An evening with a wild ending

The night where you sneak into the sawmill. The guard that suddenly appeared, the escape over the fence.

- Feeling of community, laughs, adrenalin, a fun story

Train ride home

A couple of you guys a headed home early from a party at the school. You both fall asleep and wake up when you arrive at Aarhus train station. It all ends with you being home much later than the rest, because someone needed to come and get you by car, an one hour drive from Arden.

- A great story that keeps on giving. *"Come on... tell it again?"*

Winter bathing in the lake by the forest

You've borrowed the keys to the cabin near the lake. You've heated the sauna and have thrown yourself into the wintercold lake. Who could stand the cold the longest?

- Feeling of community, manhood

Hangover and a drive to McDonalds

You've borrowed a car from your parents and take a drive to the McDonalds by the highway. On the return trip you get a flat tire and must walk the last 9 km home. If you just had made a refill before leaving...

- A bad situation becomes a laugh

That time in class...

"Do you remember when the Bunsen burners hose went off and a 2-meter-long flame darted out into the classroom?"

"Yeah... the right side of Mette's hair got all burned and smelly"

- A fun story from school, tall tale, almost too crazy to be true